

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

V legislatura

Vuitè període

Sèrie P - Número 114

Dijous, 25 de març de 1999

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN REVENTÓS I CARNER

Sessió plenària núm. 74, segona i darrera reunió

Í N D E X

Interpellació

al Consell Executiu sobre la gestió de les funcions i els objectius encarregats al Departament de Treball

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de prevenció d'incendis forestals

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els incendis forestals

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de prevenció d'incendis

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política forestal

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el compliment de la Moció 26/V
i la Resolució 45/V del Parlament de Catalunya, relatives al servei d'ajut a domicili

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el cicle de l'aigua

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les subvencions a la formació ocupacional

S U M A R I

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí i dos minuts.

1. **Interpellació al Consell Executiu sobre la gestió de les funcions i els objectius encarregats al Departament de Treball** (Tram. 301-00104/05) (Punt catorzè de l'ordre del dia.) (09:32)

Formulació: Sr. Guillot i Miravet (IC-EV).

7804

Resposta: conseller de Treball.

7805

Rèplica: Sr. Guillot i Miravet (IC-EV).

7807

Contrarèplica: conseller de Treball.

7807

2. **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de prevenció d'incendis forestals** (Tram. 302-00242/05) (Punt setzè de l'ordre del dia.) (09:59)

Presentació: Sr. Fabregat i Vidal (P).

7808

3. **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els incendis forestals** (Tram. 302-00243/05) (Punt dissetè de l'ordre del dia.) (10:10)

Presentació: Sr. Ausàs i Coll (ERC).

7809

4. **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de prevenció d'incendis** (Tram. 302-00245/05) (Punt divuitè de l'ordre del dia.) (10:21)

Presentació: Sr. Vilalta i Oliva (S).

7811

5. **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política forestal** (Tram. 302-00246/05) (Punt dinovè de l'ordre del dia.) (10:28)

Presentació: Sr. Gimeno i Sanz (IC-EV).

7812

El Sr. Fabregat i Vidal (P) intervé per contradiccions.

7814

El Sr. Gimeno i Sanz (IC-EV) li respon.

7814

— Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1 i 2)

Torn a favor: Sr. Ribera i Guals.

7814

Posició del G. Mixt: Sr. Morera i Tanyà.

7816

Posició del G. Mixt: Sra. Olivares i Usac.

7817

El Sr. Ribera i Guals (CiU) intervé per contradiccions.

7817

El Sr. Ausàs i Coll (ERC) intervé per allusions.

7817

El Sr. Morera i Tanyà (M) intervé per allusions.

7817

Posició del grup presentant: Sr. Gimeno i Sanz (IC-EV).

7818

Votació del punt 1 de la Moció del G. P. Popular (11:05:00): aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions.

7818

Votació de la resta de la Moció del G. P. Popular (11:05:30): aprovada per unanimitat.

7818

Votació del punt 1 de les mocions dels altres grups (11:06:02): rebutjat per 41 vots a favor, 54 en contra i 11 abstencions.

7818

Votació de la resta de les mocions dels altres grups (11:06:42): aprovades per unanimitat.

7818

6. **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el compliment de la Moció 26/V i la Resolució 45/V del Parlament de Catalunya, relatives al servei d'ajut a domicili** (Tram. 302-00247/05) (Punt vintè de l'ordre del dia.) (11:07)

Presentació: Sra. Barenys i Martorell (S).

7818

El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.

— Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (núm. 1)

Torn a favor: Sra. Tolosana i Cidón.

7820

— Esmenes del G. P. de Convergència i Unió (núm. 1 i 2)

Torn a favor: Sr. Hinojosa i Lucena.

7821

Posició del G. Mixt: Sr. Bosch i Garcia.

7821

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Ridao i Martín.

7822

Posició del G. P. Popular: Sr. Bonet i Palau.

7823

Posició del grup presentant: Sra. Barenys i Martorell (S).

7823

El president es reincorpora al seu lloc.

Votació (11:43): aprovada per unanimitat.

7824

7. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el cicle de l'aigua
(Tram. 302-00248/05) (Punt vint-i-unè de l'ordre del dia.) (11:43)

<i>Presentació:</i> Sr. Portabella i Calvete (ERC).	7824
<i>Posició del G. Mixt:</i> Sr. Bosch i Garcia.	7825
<i>Posició del G. Mixt:</i> Sra. Olivares i Usac.	7825
<i>Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds:</i> Sr. Boada i Masoliver.	7826
<i>Posició del G. P. Popular:</i> Sr. Aige i Sánchez.	7826
<i>Posició del G. Socialista:</i> Sr. Manuel Nadal i Farreras.	7827
<i>Posició del G. P. de Convergència i Unió:</i> Sr. Sánchez i Pagès.	7827
<i>Votació (12:19):</i> aprovada per unanimitat.	7829

8. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les subvencions a la formació ocupacional (Tram. 302-00244/05) (Punt vint-i-dosè de l'ordre del dia.) (12:20)

<i>Presentació:</i> Sr. Rañé i Blasco (S).	7829
— Esmena del G. P d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (núm. 1)	
<i>Torn a favor:</i> Sr. Guillot i Miravet.	7830
<i>Posició del G. Mixt:</i> Sr. Morera i Tanyà.	7831
<i>Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya:</i> Sr. Ridao i Martín.	7832
<i>Posició del G. P. Popular:</i> Sr. Oleart i Comellas.	7833
<i>Posició del G. P. de Convergència i Unió:</i> Sr. Millo i Rocher.	7834
<i>Posició del grup presentant:</i> Sr. Rañé i Blasco (S).	7836
<i>Votació del punt 1 (13:14:12):</i> rebutjat per 41 vots a favor, 66 en contra i 2 abstencions.	7837
<i>Votació del punt 2 (13:14:46):</i> rebutjat per 36 vots a favor, 55 en contra i 7 abstencions.	7837

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 74.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí i dos minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i pel lletrat Sr. De Alfonso i Pinazo.

Al banc del Govern seuen els consellers de la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament i de Treball, la consellera de Justícia i els consellers d'Indústria, Comerç i Turisme i de Benestar Social.

El president

Es reprèn la sessió.

Interpellació al Consell Executiu sobre la gestió de les funcions i els objectius encarregats al Departament de Treball

Amb el catorzè punt de l'ordre del dia: interpellació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre la gestió de les funcions i els objectius encarregats al Departament de Treball, presentat pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds. Té la paraula, per formular, la interpellació el diputat senyor Jordi Guillot.

El Sr. Guillot i Miravet

Gràcies, senyor president. Senyors diputats, senyor conseller, el motiu d'aquesta interpellació és reclamar el capteniment del Govern davant de l'evident crisi que pateix el Departament de Treball i, evidentment, analitzar les repercussions que aquesta crisi pot tenir en la gestió d'aquest Departament i sobre el compliment dels objectius que té encarregats.

Per al nostre Grup –no és sobrer dir-ho– la importància d'aquest Departament és cabdal. És un instrument que juga un paper fonamental en les polítiques públiques referides al món del treball, en la lluita contra l'atur, la sinistralitat laboral, la incorporació dels joves i les dones al mercat de treball. És un Departament que ha de preservar i salvaguardar els drets laborals i la dignitat dels treballadors. És un Departament, alhora, que ha de facilitar, quan no encapçalar, el diàleg entre els agents socials per abordar els processos i canvis que reclamen la realitat socioeconòmica i la seva evolució. Un Departament, per altra part, amb molts encàrrecs i compromisos: el Consell de Treball, Econòmic i Social; Pacte per a l'ocupació; Pla de prevenció dels riscos laborals..., són tan sols tres exemples entre molts d'altres.

És aquest un Departament en crisi? Per al nostre Grup, evidentment, sí. Vostè és un conseller tocat. La qüestió de les subvencions de formació ocupacional, les irregularitats detectades i l'escàndol desfermat l'han debilitat en el seu càrrec de conseller. Vostè mateix, en reiterades declaracions, ha afirmat que la seva voluntat és marxar, ja sigui per anar a les candidatures europees o ja sigui per deixar la Conselleria i orientar la seva vida professional cap a altres finalitats. Tot respectant aquestes decisions, nosaltres creiem que això descol·loca molt aquest Departament. És a dir que hi ha una lògi-

ca clara, no tan sols que aquest és un Departament que ha estat «frapat» pels escàndols de la formació professional, sinó que, alhora, és un Departament on el seu conseller des de fa molt temps insisteix que vol marxar.

És legítim dir que prou, i és molt sincer per part seva dir que vol deixar aquest càrrec, però la veritat és que és molt poc polític. I més si un fa càlculs, com quasi tots en aquest Parlament, que hi haurien eleccions anticipades i, a partir d'aquí, no hi han eleccions anticipades; la legislatura cal esgotar-la; això representa quasi un any de treball d'un conseller que diu que vol marxar i, a partir d'aquí, que es desferma tot un procés bastant preocupant dins el seu Departament. Els efectes no han tardat en aparèixer: el secretari general del seu Departament marxa; el director general de Relacions Laborals marxa; delegats territorials que anuncien la seva marxa, i això sembla ben bé un enderroc d'aquest Departament. I fins i tot hi ha rumors que aquests són els últims, que properament hi poden haver més fugides entre els alts càrrecs.

Davant d'això, la improvisació: la presidenta del Tribunal Laboral, a la Direcció General de Relacions Laborals. Ben bé sembla allò de vestir un sant per desvestir-ne un altre. Aquesta situació és, per nosaltres, ben poc responsable. És del tot negativa i, com no pot ser d'una altra manera, tindrà els seus efectes. Sembla que la prioritat per a molts dels alts càrrecs que vostè ha col·locat és allò del «sálvese quien pueda». La primera urgència, buscar-se la vida; la segona, expressar, independentment dels seus efectes, les vivències personals d'un respecte al seu càrrec, que desenvolupa. Respectables, però –hi insisteixo– poc polítiques i poc responsables per a un conseller.

El fruit d'això, què és el que ens està passant? Doncs, està passant que en aquests moments aquesta Conselleria poca autoritat tindrà, poca capacitat tindrà per tirar endavant els encàrrecs que en aquests moments té encomanats. Evidentment, molts d'ells ja s'estan incomplint i, segurament, l'exemple més clar és el Consell de Treball, Econòmic i Social, que, a hores d'ara, després de quasi dos anys de la seva aprovació, no s'ha aprovat. No tan sols passa això, sinó que, evidentment, un conseller, una conselleria que viu aquestes circumstàncies difícilment tindrà capacitat d'interlocució davant dels agents socials, i un conseller i una conselleria que viu aquesta situació difícilment podrà gestionar totes aquelles qüestions de primer ordre que té encarregades, ja sigui pels pressupostos, ja sigui per les polítiques que aquest Parlament, el mateix Govern, va aprovar.

Segurament, tota aquesta situació no es pot explicar sense analitzar el mateix despropòsit que ha representat que el president Pujol hagi sotmès el país, el Parlament de Catalunya i el Consell Executiu de la Generalitat a més de divuit mesos d'incertesa electoral. Segurament, tot això no es pot analitzar sense la pròpia responsabilitat del president de la Generalitat quan no substitueix un conseller que no s'amaga d'afirmar públicament que té ganes de deixar les seves actuals funcions. Desconcert en la convocatòria electoral, desmotivació en la gestió, és ben segur que són dos qualificatius que expliquen la situació que viu el Departament de Treball.

Però també tot això s'explica per un departament, un conseller i uns responsables que han fet palesa la seva manca de capacitat de gestió, un preocupant nivell d'acumulació d'irregularitats i escàndols lligats a aquesta, i alhora una orientació ben conservadora de les seves prioritats. La seva Conselleria, senyor Farreres, ha estat incapaç a quasi dos anys –li deia abans– de tirar endavant la Llei del Consell de Treball, Econòmic i Social. No ha pogut abordar amb decisió, amb claredat i amb objectius ben assenyalats i amb un procés que permetés l'ensamblatge, tot el que ha representat el traspàs de les polítiques actives de l'Inem. I evidentment, vostè, senyor conseller, en aquests moments, no ha desenvolupat el Pla de prevenció de riscos laborals, i en el Pacte per a l'ocupació, segons ho llegeix i escolta dels sindicats, no acaba de ser del tot positiu el seu desenvolupament.

Estem en una situació, doncs, que cal que vostè es comprometí davant d'aquest Parlament, en aquest temps que queda de legislatura, de veure com, en una situació per mi tan degradada com la que té aquest Departament, és capaç d'afrontar i d'assumir els reptes, els objectius que té. Sobretot, aquells que emanen dels compromisos amb els agents socials. I és per això, senyor conseller, que hem fet aquesta interpellació, és per això que demanem el capteniment del Govern en totes aquestes qüestions i és per això que el nostre Grup Parlamentari, en la Moció subsegüent, plantejarà tot un seguit d'objectius temporalitzats d'aquí a final de legislatura, per tal que aquesta Conselleria i vostè com a responsable seu pugui comprometre's, pugui assumir el desenvolupament i l'execució real de tot un seguit de mesures que, a hores d'ara, ni s'han fet, a hores d'ara, moltes d'elles estan hipotecades per un seguit de qüestions o, fins i tot, un té la percepció raonable que difícilment es podran fer, que es podran tirar endavant en una conselleria que ha de canviar tants alts càrrecs a tan pocs dies de finalitzar la legislatura.

Creiem que aquesta és una situació negativa. El responsabilitzem a vostè d'una part d'aquesta situació, però, evidentment, qui té l'última responsabilitat per tot el que afecta aquest Govern és el president Pujol, que en tot aquest procés de juguesca electoral ha generat una situació bastant incomprensible i, segurament, vostè i el seu Departament és qui ho evidencia de forma més clara dins el Govern de la Generalitat.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per contestar la interpellació, té la paraula l'honorable senyor conseller.

El conseller de Treball (Sr. Ignasi Farreres i Bochaca)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, il·lustre diputat senyor Guillot, començaré fent referència a la meua pròpia persona, perquè vostè s'ha adreçat a la meua persona. Vostè posa a la meua boca la meua voluntat de marxar. Permeti'm matisar-li-ho. Després d'onze anys i mig d'exercici del mateix càrrec sectorial i especialitzat, que és previsiblement el temps que portaré en acabar-se aquesta legislatura, crec que és

bo una renovació. Aquest és el meu pensament íntim; o sigui, la meua voluntat no és marxar per marxar, ni per cansament, ni per altres motius que li explicaré a bastament suficient, sinó senzillament producte d'una reflexió sensata, que ja me la vaig fer quan complia els set anys, més o menys feia els set anys de ser conseller; o sigui, ja a les envistes de les passades eleccions em vaig preguntar si seria bo –diguem-ne– manifestar o no la meua predisposició a continuar, en tot cas. I en aquell moment, als set anys, jo creia..., bé, seran vuit anys, i per tant, crec que és un moment ja per canviar d'aires. Perquè recorde: aquesta és una feina especialitzada. No és un alcalde que toca..., un cap de govern que toca de tot. Aquesta és una feina sectorial i especialitzada, molt important, molt bonica, però, en tot cas, sempre especialitzada, sempre –diguem-ne– és el mateix.

I quan es complien els set anys, doncs, ja vaig fer aquesta reflexió. Crec que tots els polítics ens hauríem de fer la reflexió si hem de continuar sempre més i eternament al mateix lloc o senzillament és bo de plantejar –diguem-ne– a qui correspongui els nostres pensaments. I en aquell moment vaig canviar uns mesos perquè va sortir la reforma laboral, amb la possibilitat de la creació del Servei Català de Col·locació, concretament, la creació de l'autoempresa i la possibilitat, en les properes eleccions, que es pogués assolir el traspàs de l'Inem. I aquests van ser arguments que a mi em van dir: «Miri, puc aportar, crec que puc aportar –diguem-ne– amb el màxim d'activitat, innovadora», i això va fer que acceptés continuar. Li dic això perquè aquest pensament el vaig fer ja quan feien set anys de cara a la renovació, als vuit anys de mandat. Perdoni, per tant, que jo no dic que he volgut marxar; he dit, senzillament, que el meu pensament serà és que no ens hem d'eternitzar sempre en el mateix lloc, sobretot si aquest lloc és sectorial.

Dit això, dir-li que aquest conseller que li parla treballa amb el màxim entusiasme i amb la màxima activitat –diria– tant o més que el primer dia. Jo diria més. I permeti-me que li doni només unes breus dades per reforçar això. O sigui, no hi ha ni cap cansament ni cap desil·lusió, en absolut, sinó raciocini serà, a part de totes les feines pròpies del càrrec, reunions del Govern, presència al Parlament, visites, activitat tota interna, totes les reunions que no els detallo, que són moltes –a vostè no se li escaparà–; a part, hi ha tota una sèrie d'activitats que pots fer-les o no pots fer-les, per entendre'ns, doncs: són aquells actes públics, invitacions a conferències, inauguracions, impartir conferències, lliurament de diplomes, etcètera. Doncs, miri, l'any 97, segons les dades de la meua oficina de protocol, d'actes públics, doncs, van ser 209 actes, a més a més de tots els altres, aquells que dius: «Mira, puc fer-ho o no puc fer-ho.» I l'any passat, l'any 98, van ser 212, fins i tot més; i els mesos que porto de l'any actual, jo diria que igual o molta més activitat. I dic això, senzillament... –no dic el detall, impartir conferències..., cada una d'aquestes activitats implica la seva preparació, i això és una activitat pràcticament diària. Només per demostrar-li, doncs, que l'activitat em sembla que és important.

7806

I deixi'm dir-li una altra cosa que em sembla que encara és més important, que és que la Conselleria, d'ençà que aquest conseller en va prendre possessió l'any 88 fins ara, ha passat a administrar 10.600 milions que s'administraven –parlo, diguem-ne, de quantitats efectives, liquidades–, 10.600 milions l'any 88, a 65.800 previstos administrar aquest any 99; o sigui, multiplicat per 6, el pressupost. El personal s'ha multiplicat per 4, de 665 a 2.813; i el nombre de dependències –locals, etcètera–, de 44 ha passat a 115 i s'ha multiplicat aproximadament per 3. Li dic senzillament perquè això tampoc no és un maneig fàcil ni s'arriben a assolir totes aquestes competències, sobretot, aquesta activitat senzillament amb una posició «passotista», eh? I per tant, li puc dir que aquest conseller estarà al peu del canó amb tota l'activitat –diguem-ne– fins a l'últim moment, com és la seva obligació i és la seva illusió. I això no ha de treure l'altre que li dic.

Vostè fa un plantejament –diguem-ne–, diu: «Escolti, el seu Departament està en crisi.» Ja ho deia l'altre dia en algun diari i ara ho ha ratificat. Jo li puc dir, il·lustre senyor diputat, que no hi ha cap crisi; hi ha una normal renovació de dos alts càrrecs que després de moltíssims anys de servei a l'Administració catalana, per raons professionals o familiars i causes ben diferents, ben legítimes i ben respectables i estrictament personals, demanen ser rellevats dels seus càrrecs actuals per accedir, per altra banda, a altres fites professionals d'alt nivell i prestigi. I per tant, no és cap fugida, sinó que, precisament, van a llocs de prestigi al sector privat o al sector públic. Vostè diu: «Farreres està desmotivats», i que la seva actitud de desinterès ha paralitzat la gestió dels seu Departament. Vostè ho deia l'altre dia en un mitjà en comunicació. Això és una difamació gratuïta. Em sembla que ja li he contestat, per tant, li poso més l'accent.

Permetin-me que quant a les persones que formen part de l'equip, per una banda el senyor Ortiz, director general de Relacions Laborals, porta quinze anys que està servint a la Conselleria. Tenia una oferta molt important des de fa més d'un any. Ell s'havia fixat un cert horitzó i, per tant, diguem, en no complir-se aquest horitzó, l'empresa que li ha fet l'oferta diu: «Jo no puc aguantar més...», i, per tant, ha de prendre una decisió. Va a un lloc que és una retribució triple, etcètera. I, per tant, jo respecto profundament, diguem-ne, la seva decisió, perquè jo crec que hem de procurar que hi hagi gent que es dediqui a l'Administració, però que no siguin esclaus de dependre exclusivament de l'Administració, sinó, senzillament, és bo que posin els seus coneixements a la societat, i la gent que procedeix de la societat vagi a l'Administració i hi hagi transvasament.

Quant al secretari general, senyor Josep Maria Servitje, voldria dir-li només que després, també, d'onze anys d'estar al càrrec –perquè va entrar amb mi mateix, primer com a director general d'Ocupació i, ara, com a secretari general, des de fa uns anys–, per raons familiars, concretament de caràcter íntim, que no seria gens oportú exposar aquí, però que jo estic disposat, o ell mateix, a exposar-li a vostè, perquè les conegui, doncs, té tot el dret de demanar el relleu. I això ha fet que el senyor Servitje tingui, i jo crec que hem de reconèixer-

li-ho tots, el dret de canviar l'entorn geogràfic que envolta la seva família. I, per tant, són dues situacions totalment respectables. No tenen res a veure, només amb les motivacions que li he dit; i això ho coneix perfectament el meu Govern i la meua Conselleria. I no tinc inconvenient, ja dic, d'explicar-li a vostè, fins i tot amb detall, les raons profundes d'aquesta decisió.

Quants als delegats territorials, està previst que canviïn els delegats territorials, és cert, en aplicació de la Llei de la funció pública, per l'aplicació de la Llei de la funció pública, i concretament tres d'ells. Hi ha un delegat, un quart delegat, el de Barcelona, que abans d'ahir va ser nomenat successor del senyor Ortiz, que és el delegat territorial de Barcelona, el senyor José Antonio Gómez Cid, doncs, perquè és una persona molt experimentada, amb un profund coneixement de l'Administració –és funcionari i persona de confiança. Juntament amb el senyor Saurina, que ha estat nomenat secretari general del Departament, en substitució del senyor Servitje, els dos formen part des de fa temps, de fa molt temps, del Comitè de direcció de la Conselleria, que és l'organisme que, setmanalment, debat i fixa l'estratègia i analitza els moviments, i per tant, forma part del pinyol de la direcció i de la responsabilitat de la Conselleria. Són persones, per tant, que, el dia següent o el mateix dia de ser nomenades, tenen un ple domini, perfectament, de l'Administració, perquè, ja dic, pels llocs que ocupen i per formar part del Comitè de direcció, estan totalment al corrent i al dia de tota la vida de la Conselleria. Per tant, en absolut hi haurà cap *gap*, cap desencaix o desfasament, sinó que, ja dic, des del primer dia podran complir, jo crec que amb tanta dignitat com els seus predecessors, la funció que tenen encomanada.

Després, vostè deia –veig que s'acaba el temps– que això repercutia, per tant, en l'activitat de la Conselleria. Bé, jo ja li he dit en números grossos el que s'ha fet, diguem-ne, que és profund. S'ha fet any rere any, i aquest any últim ha estat, especialment, d'un enorme increment d'activitat –ja hem donat el màxim de resposta– i, llavors, permeti'm dir-li que no s'han produït incompliments. Hi ha el Pacte per a l'ocupació, concretament. I el Pacte per a l'ocupació es va crear..., i està en ple funcionament la Comissió de seguiment del Pacte. S'han establert també els incentius a la creació de llocs de treball per reordenació del temps de treball. Per cert, ja hi ha empreses –hi ha quatre empreses– que han cursat sol·licitud.

El president

Senyor conseller, ha consumit el seu temps. Tindrà torn de rèplica.

El conseller de Treball

Molt rebé. Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Per a la rèplica té la paraula el diputat senyor Guillot.

Punt 1

El Sr. Guillot i Miravet

Sí, gràcies, senyor president. Senyor conseller, miri, jo també participo de l'apassionant debat de la renovació en la política, i evidentment sé que vostè és molt treballador i respecte les opcions personals i els drets laborals i la mobilitat laboral de la gent –només faltaria–, però és que el problema és que això és un enderroc. Això és un enderroc d'aquest Departament. Quin altre Departament té una situació similar a aquesta, on tots els alts càrrecs marxen? On hi ha un conseller que expressa i explicita reiteradament que no el deixaran ser conseller? On, a més, el seu president li fa una mala jugada: no avança les eleccions. I com que no avança les eleccions, què fa la gent? Si el seu conseller no es queda, doncs, els alts càrrecs marxen. I tota oportunitat que surt l'aprofiten. I això és el que ha passat. Personalment, tot molt respectable; laboralment, segurament molt positiu; però políticament això és una irresponsabilitat, perquè col·loca en molt mala situació aquest Departament. I no em faci combregar amb rodes de molí. No em dirà a mi, vostè, que ara nous càrrecs, a sis mesos que s'esgoti aquesta legislatura, podran abordar raonablement la feina que feia gent més o menys experimentada. Independentment de si jo estava d'acord o no estava d'acord en tal com ho feien. I aquesta situació, més enllà del respecte personal a les opcions personals –hi insisteixo–, políticament representa un cert nivell d'irresponsabilitat; col·loca aquest Departament en una situació complicada de crisi greu i, com abans li deia, d'enderroc.

I tot això –i m'ho deia abans–, tot això, per què? Doncs perquè han tingut un president que s'ha tirat divuit mesos dient si avançava o no avançava les eleccions. I com que al final es va obrir camí que semblava que sí que s'avançaven, doncs tothom va fer els seus càlculs, tothom va fer les seves declaracions. I quan no hi ha avançament electoral, doncs què passa? Tothom amb el peu canviat. I a partir d'aquí hi ha aquest efecte dòmino i, especialment, impacta dins del Departament de Treball. Però no només és això, senyor conseller, que, per mi, ja és greu. El problema d'aquesta Conselleria és que en aquest darrer període, durant aquests dotze anys, vostè, és clar, és que li ha agafat la nova lògica, la nova política, els canvis de prioritats, de concepcions a l'hora de dissenyar polítiques per a la creació d'ocupació. Vostè, el del contracte Farreres, es va veure sotmès a la cimera de Luxemburg, amb les noves orientacions que es feien, que calien polítiques decidides i actives per part de les administracions, per tal de crear ocupació i lluitar contra l'atur. I partir d'aquí, vostès van tindre de modificar..., tot el que era una concepció va tindre de ser modificada. Aquesta és una conselleria que avui mateix en discutirem una reprovació, aquesta és una conselleria que ha estat sotmesa, també, en aquesta legislatura, a tot un seguit d'escàndols respecte a les subvencions de formació ocupacional molt greus, i que sembla que no s'han acabat. Des de les qüestions judicials a l'escàndol mediàtic, als debats parlamentaris i, evidentment, evidenciar que el que s'ha fet amb la formació ocupacional, el que s'està fent amb la formació ocupacional, no és ni de bon tros el correcte i, sobretot, no és ni de bon tros el regular.

I també permeti'm que li ho digui, senyor conseller: aquí hi ha un cert nivell d'incapacitat. Incapacitat important i greu amb elements, per nosaltres, molt cabdals del seu Departament. Com pot ser, hi insisteixo, que a dos anys –i no em digui que ja ha enviat una carta als sindicats–, que a dos anys d'aprovada una llei no tinguem consell de treball. És que jo no ho puc entendre. Una llei tan important, una llei que va costar molt que s'aproves, que es va fer un sobreesforç, tots plegats, de consens, de diàleg amb els agents socials i hores d'ara no s'ha complert. Com pot ser que, d'ençà del 1996, el Pla de prevenció de riscos laborals no s'executi?, no tinguem encara el pla de xoc? I com pot ser també que, en aquests moments, moltes qüestions del Pacte per a ocupació no estiguin desenvolupades?

Senyor conseller, vostè pot ser molt treballador –i ho és–, porta molts anys, cal una renovació en la política, de ben segur, però sobretot el que cal és exercir responsablement les seves funcions. I jo crec que, tal com aquest president de la Generalitat, i vostè en concret com a responsable del Departament de Treball, estan orientant aquesta situació, evidencien –hi insisteixo– un element de crisi per mi molt preocupant.

Gràcies, senyor president, senyor conseller i senyores i senyors diputats.

El president

Per al torn de rèplica té la paraula l'honorable senyor conseller.

El conseller de Treball

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Guillot, jo crec que vostè no té cap dret moral a negar als substituïts, a les persones que se'n vagin, que se'n vagin al moment, diguem-ne, oportú després d'haver servit tants anys a l'Administració. Possiblement, fins i tot, en algun cas, és bo, per a la mateixa Administració, que es produeixi el canvi –ja li explicaré jo els motius, etcètera–, i, per tant, no té, crec, força moral per negar a persones que han fet serveis tan acreditats a l'Administració. I, per altra banda, vostè tampoc té, crec, força moral per negar que els seus successors puguin fer una labor magnífica des del primer dia, perquè són persones que estan a l'entourage, per dir-ho, al contacte immediat amb el conseller, amb el comitè de direcció, un com a assessor, l'altre portant la Delegació territorial de Barcelona, que representa un pes quasi del 80% de la Conselleria, sigui en expedients, sigui en activitat de tot tipus, i per tant em sembla que és gratuïta aquesta informació.

Per altra banda, permeti'm dir que, donada la singularitat dels càrrecs, aquest conseller va consultar el nomenament d'aquests successors amb els agents socials, amb totes les patronals i amb tots els sindicats, i li puc dir que vénen amb el seu vistiplau, amb la seva plena conformitat, cosa insòlita dins de l'Administració, cosa insòlita dins de l'Administració que consultis prèviament als dos sindicats majoritaris, a les dues patronals, als membres del Consell de Treball, els nomenaments a fer. I li puc dir que tinc, perfectament, el seu aval. Per

tant, en tot cas, jo crec que vostè no hauria de desqualificar el que els agents socials han qualificat.

Per altra banda, vostè parla de la incapacitat del Consell de Treball Econòmic i Social. Parlem clar. Fins ara, els agents socials, concretament els agents socials, pel que sigui, per dinàmiques internes, no han considerat oportú crear-lo, perquè tenen la invitació de nomenar els seus representants i encara no ho han fet. I jo els he reiterat, recentment, la invitació per nomenar els seus representants. Per tant, diguem, en tot cas... Per què? Entre altres coses perquè en aquest moment s'estan desenvolupant tots els organismes creats pel Pacte per a l'ocupació, que són molts. I per tant, en tant que una mesura de prudència o de definició d'espais i d'activitats i de continguts, crec que és el que ha portat –i ho puc dir per les converses que amb uns i altres he tingut–, ha portat a aquesta situació de *wait and see*, allò de d'esperar i veure, a veure quin joc donen les noves institucions creades al Pacte per a l'ocupació i, per tant, no procedir per les bones a una duplicació possible, que podria ser amb el Consell de Treball Econòmic i Social. Tots aquests són els ànims, la qual cosa no vol dir que aquests senyors, així que designin els seus representants, endegarem el procés, novament, de constitució. Per part nostra no ha quedat frenat. Nosaltres tenim a punt de rematar algun element de tipus jurídic del reglament que desenvolupa la Llei, etcètera, i, per tant, per part nostra, diguem-ne, no hi ha cap altra dificultat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de prevenció d'incendis forestals

Acabat el capítol d'interpellacions, entrem en el capítol de mocions. Aquesta presidència, per suggeriment dels diferents grups presentadors de les mocions, fa el suggeriment al Ple de tramitar conjuntament les mocions número 16, 17, 18 i 19, que totes elles fan referència a incendis forestals. Té la conformitat del Ple? (*Veus de «sí, sí.»*)

Doncs iniciem la tramitació d'aquestes mocions. La primera d'elles, sobre política de prevenció d'incendis forestals, presentada pel Grup Popular; té la paraula per exposar-la el diputat senyor Josep Maria Fabregat, per un temps màxim de deu minuts.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, en nom del Grup Parlamentari, per a defensar la Moció subsegüent a la interpellació sobre prevenció d'incendis i posicionar-me sobre la resta, les tres altres mocions que han presentat diferents grups parlamentaris.

Tant de bo que quan parlem de sequera, com parlàvem ahir, i quan parlem d'incendis estigui plovent. Tant de

bo que en poguéssim anar parlant i vagi plovent. Sens dubte ajudaria al que és la prevenció, entre altres, dels incendis forestals. Perquè des del Partit Popular, des del Grup Popular, continuem pensant que avui una de les principals eines que està pensant o almenys ens dóna a pensar que té el Govern de la Generalitat per a la prevenció dels incendis, i més concretament el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, és la previsió meteorològica.

Coincidim que dins d'un clima com el mediterrani, amb estacions i amb moments cíclics de gran sequera, amb altes temperatures, suposa un risc que agreuï el risc d'incendi forestal, i quan es produeix aquest incendi forestal, les conseqüències, com s'ha vist en els darrers anys, són molt i molt importants. Risc, i el primer punt de la nostra Moció fa referència als condicionants del clima, condicionants que creiem nosaltres que, perquè no siguin com han estat aquests últims anys –hi insisteixo–, s'han de complir de manera immediata els diferents punts de les propostes de resolució del debat d'incendis del passat més d'agost. Propostes que fan que aquest risc, també donat pel clima advers que pateix Catalunya, pugui disminuir en funció, també, del que es faci en prevenció d'incendis a casa nostra. I perquè hi hagi una disminució efectiva, real, d'aquesta disminució, també pels temes del clima, des d'aquí fem una crida, com ja vam fer i van fer d'altres grups d'aquesta cambra en el passat debat d'incendis, perquè la Unió Europea també hauria de tenir clar que tot el que està afectat pel clima mediterrani ha de ser susceptible de tindre més ajudes pel que fa també a la prevenció i a l'extinció d'incendis.

Enllaçaria amb el que és el segon punt de la nostra Moció: la presentació, en primer lloc, d'un informe en el termini màxim d'un mes –i no més enllà– sobre l'estat de les propostes de resolució del debat del mes d'agost passat i, posteriorment, la compareixença en comissió, i que tinguem temps i que no ens passi com a les últimes ocasions amb el programa Foc Verd o amb l'Infocat 97, etcètera, prou temps, després d'aquest informe, perquè es pugui debatre en una compareixença del conseller davant de la Comissió d'Estudi sobre Prevenció i Extinció d'Incendis Forestals; informe que exposi i deixi clars els compliments, els incompliments i les dificultats que tenen avui i que té avui dia, concretament, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Esperem que en aquest informe no es caigui en el cofoisme, esperem que es deixi clar que hi ha coordinació perquè, des del nostre punt de vista, continuem pensant que hi ha una descoordinació entre diferents departaments, concretament entre el Departament d'Agricultura i el Departament de Governació.

Que, si hi ha, definitivament, inclusió i creació de nous punts d'aigua, se'ns digui on són, quan es faran i com es faran. Si s'han finalitzat o no els plans de protecció prioritària, perquè, d'una banda, el conseller ens parla que s'està actuant; d'una altra banda, quan veiem el programa Foc Verd, quan analitzem dades de la mateixa Conselleria –i poso un exemple: Internet–, se'ns diu: dels trenta-un perímetres de protecció prioritària el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha elaborat el corresponent projecte integral de protecció;

doncs, on són?, perquè nosaltres no els hem vist. Això és el que diu, senyores i senyors diputats, Internet. És a dir, ho diu oficialment el Departament d'Agricultura. És fals, és fals; l'únic que hem vist els diputats d'aquesta cambra és que s'ha presentat –i ho hem vist, a més, en diferents mitjans de comunicació– el pla sobre les Gavarres –ni un més. Com deia el diputat senyor Gimeno en la interpellació de la setmana passada: fer perímetres i àrees de protecció especial en alguns llocs, com és el Montsià, no val la pena de fer-los, o fer-los en alguns llocs determinats del Solsonès, perquè està tot cremat.

S'ha de dir si s'han introduït nous conreus alternatius; s'ha de dir si només s'està parlant d'estudis –com deia el mateix conseller– per part del CREAM; s'ha de dir si s'estan complint o no s'estan complint les inversions en els plans comarcals de muntanya en els últims anys; si es fan o si es faran noves pistes forestals, noves barres tallafocs, etcètera. Si es fan i si s'han fet, cada sis mesos, avaluacions sobre les associacions de defensa forestal; si s'han fet inventaris sobre les associacions de defensa forestal, que no entenem... A més, quan el conseller ens diu: «Ja ho hem fet»; doncs, per què vostè no envia el compliment de la proposta de resolució? Tan fàcil com això. Quines actuacions són les que s'estan fent per a la reducció de la biomassa que el mateix Govern diu que és excessiva als boscos, i això aniria lligat, sens dubte, al que és el foment del pasturatge, de la ramaderia extensiva, etcètera. Quins plans comarcals i municipals sobre prevenció i extinció d'incendis ja tenen, i poso un exemple com les associacions de defensa del Bages, que, fa pocs dies, a la Comissió sobre Prevenció i Extinció d'Incendis Forestals ens deien que encara no se'ls havia demanat cap dada per part del Departament d'Agricultura, i hi ha un pla que amb una entitat financera, privada, han desenvolupat.

Tots aquests aspectes i d'altres, com és el que està succeint amb les zones d'influència de les línies elèctriques, o el que està succeint amb les cremes controlades..., se'ns diu: «Se n'han fet setze.» Ahir m'anunciaven mitjans de comunicació de Lleida que avui en fan una altra. Està molt bé: quan hi ha previsió meteorològica de ploure, fem les cremes controlades. Ens pot passar el mateix que va passar –i algun diputat d'aquesta cambra ho va veure i hi va estar–: que es fan cremes controlades quan està nevant. Doncs, la veritat: no és fàcil fer cremes controlades quan la climatologia és adversa per fer el mateix.

I, també, un dels altres punts de la nostra Moció –el quart punt, però abans entraré en un altre aspecte–, quan es parla, també, de prevenció d'incendis forestals. Hi ha una proposta de resolució d'aquest Parlament que parla de campanyes a la ciutadania per part del Departament d'Agricultura. L'última gran campanya, una campanya que alerta del risc de les costellades i que diu: «Menja carn a la brasa i no facis l'indi» –l'«indi»! I a més, es diu: el 90% dels incendis forestals a Catalunya són d'origen humà. En què quedem: si el 22% de les causes són desconegudes, com és que el 90% són d'origen humà? I encara es va més enllà i es diu: «No hi ha cap incendi relacionat amb les costellades», i un agafa les dades i es diu: «focs d'esbarjo, 2%». En què

quedem? I l'últim punt de la nostra Moció, que creiem força important, diu que el Departament –concretament, el Consell Executiu– ha d'elaborar i presentar en el termini d'un mes una estadística sobre el nombre d'hectàrees que ha patit incendis forestals des de l'any 93 al 98, amb desglossament de les superfícies arbrades, no arbrades i de conreus.

Ahir, em suposo que, a diferents diputats d'aquesta cambra, sobretot relacionats amb l'agricultura i amb la prevenció i extinció d'incendis forestals, se'ns va lliurar un dossier de la reunió de treball al Centre Tecnològic Forestal. I diu: «L'incendi ha afectat una superfície de 26.000 hectàrees»; quedem, doncs, que al Solsonès es van cremar 26.000 hectàrees. Dades del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca –any 1998–; superfície total cremada a Catalunya: 21.104 hectàrees. Solament al Solsonès 26.000; tota Catalunya, segons dades oficials, 21.104 hectàrees. No n'hi havia 41.000 a les dades oficials el dia 29 de juliol de l'any passat? 20.000 hectàrees eren de conreus? Doncs, que ens ho diguin, 20.000 hectàrees eren de conreus perquè, quan analitzem les dades –i acabo, senyor president– de l'any 1994, sempre es va parlar de 76, 77.000 hectàrees; hi continua havent les 76.000 hectàrees. Per què el Departament d'Agricultura, responsable d'aquestes estadístiques, ens deixa d'instalar en aquestes dades 20.000 hectàrees?

Creiem que són preguntes, que són qüestions, que són temes prou importants. Nosaltres, a la vegada, donarem suport als punts 4 i 5 de les diferents mocions dels altres grups parlamentaris. Els punts 2 i 3, creiem que concorden amb el punt segon de la nostra Moció –a més, hi ha esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. I, quant al primer punt, nosaltres ens abstenem, donat que, per avaluar i per dir el que s'està dient, que es manifesta la preocupació per les insuficiències, volem esperar aquest informe que, com deia, s'ha de lliurar en el termini màxim –o s'hauria de lliurar–, si s'aprova definitivament per aquest Ple, d'un mes.

Gràcies, senyores diputades, senyors diputats, senyor president.

El president

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els incendis forestals

D'acord amb la tramitació conjunta, correspon ara d'exposar la seva Moció al Grup d'Esquerra Republicana i, en el seu nom, el diputat senyor Jordi Ausàs.

El Sr. Ausàs i Coll

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en el decurs de la interpellació substanciada en el darrer Ple, vam posar de manifest en la nostra intervenció, com també ho van fer la resta de grups i de diputats interpellants, que el Govern de la Generalitat no havia

7810

practicat una política de silvicultura preventiva adient, ajustada a les necessitats, i que no havia complert gran part, no havia complert bona part de les resolucions aprovades pel Ple d'aquesta cambra en el debat monogràfic sobre incendis de l'agost passat. I dèiem que el Govern no havia pres la lliçó del 94 i no havia pres la lliçó del 98 perquè, de llavors ençà –ha quedat ben palès–, no ha adoptat una política seriosa de prevenció, malgrat els acords, malgrat els compromisos, malgrat els manaments d'aquesta cambra legislativa.

Manifestàvem, també, en el decurs de la interpellació, que el programa Foc Verd II no representava cap novetat des del nostre punt de vista; que molts punts i apartats d'aquest programa Foc Verd II eren una còpia literal d'altres publicacions, i que, d'altra banda, aquest programa Foc Verd II no establia cap calendari d'actuació i tampoc cap compromís de compliment i, per tant, tampoc un calendari d'inversions. I, en definitiva, en molts aspectes, no passava de ser una mera declaració de bones intencions. Vam formular diverses preguntes en el decurs de la interpellació, vam plantejar punts foscos al voltant de la prevenció d'incendis, però vam obtenir molt, molt, molt poques respostes; vam obtenir poques respostes, pocs aclariments, i, per tant, no puc amagar, des del nostre punt de vista –potser sí que és cert que la interpellació no era el lloc adient per concretar i ben segur, doncs, que, a la Comissió, la compareixença del conseller ho serà–, però, en definitiva, sí que no puc amagar una certa decepció per la intervenció del titular d'Agricultura, pel que fa a les respostes, a les qüestions que nosaltres plantejàvem.

Vam centrar, també, bona part de la interpellació en els anomenats perímetres de protecció prioritària, un plantejament innovador segons el programa Foc Verd II, que, certament, ja figurava –així ho vam dir– en el Pla Infocat de l'any 97, i nosaltres consideràvem que, bé, consistien, aquests perímetres prioritaris, en una simple identificació damunt del territori –d'aquests perímetres–, però, malauradament, sense anar més enllà, sense el necessari corresponent projecte integrat de protecció, que, en definitiva, és el que dotaria cada unitat, doncs, perimetra de la infraestructura necessària que ha de permetre reduir, disminuir el nombre d'incendis forestals i compartimentar el territori, aquest territori intern del perímetre, sobretot, sobretot, per tal de reduir la probabilitat que un foc es transformi en un gran incendi. Per tant, dèiem llavors i diem avui que es tracta d'uns perímetres de protecció prioritària sense contingut, on rasques més enllà de la mera identificació en el territori i no hi ha res, és buit, i on gairebé tot està per fer.

El conseller no ens va respondre quants punts d'aigua havia construït el Departament d'Agricultura des de l'estiu passat, seguint el model establert pel Foc Verd II, però tampoc no ens va respondre quantes ADF encara tenen pagaments pendents, quantes cremes controlades s'han dut a terme..., en fi, quantes denúncies hi ha hagut i sancions sobre incendis forestals, tal com li plantejava molt bé el diputat Víctor Gimeno... En definitiva, en què han gastat els 3.000 milions de pessetes que correspondrien, aquest any, a polítiques de prevenció. I tot això eren resolucions del Parlament i, per tant, te-

nint en compte que el conseller no podia fer balanç llavors, en aquell moment, segurament, del grau de compliment –almenys ho volem entendre així– d'aquestes resolucions aprovades pel Parlament, la Moció que presentem avui, que és idèntica a les presentades pels grups d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds i el Grup Socialista, planteja aquests fets. És a dir, en el seu punt 1, en el seu punt 2 i en el seu punt 3, d'una banda, doncs, manifestar això: la preocupació per les insuficiències de la política preventiva d'incendis i també, doncs, que el Govern trameti al Parlament de Catalunya de manera urgent, de manera, doncs, immediata un informe exhaustiu del grau de compliment d'aquestes resolucions, perquè es pugui valorar, analitzar i posar, en definitiva, negre sobre blanc la feina feta en matèria preventiva pel Govern fins aquest moment. I, també, agafant la paraula i la predisposició del conseller, tal com va expressar en el decurs de la interpellació, de comparèixer davant de la Comissió d'Estudi sobre Incendis Forestals per informar sobre les actuacions que fa el seu Departament en matèria de prevenció d'incendis forestals. Per tant, doncs, aquests serien els tres punts primers que resumirien el contingut, en definitiva, de la interpellació que nosaltres presentaven i que venia, doncs, a palesar i a demostrar que el compliment de les resolucions no s'havia produït o s'havia produït amb molt poca mesura.

La nostra intervenció del Ple passat també es va centrar en el paper dels anomenats «grups d'intervenció immediata» i la situació de precarietat, de total precarietat que viuen, que pateixen, així com en el canvi de filosofia que sembla que, des del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, es vol impulsar, una mica d'amagatots, una mica per la porta del darrere, com aquell qui no vol. Uns grups d'intervenció immediata creats per tal de desplaçar-se de manera immediata, urgent, en declarar-se un incendi forestal i intervenir-hi, doncs, bé, en espera que arribessin els bombers amb material adient i amb material més pesant, però ara, aquests grups d'intervenció immediata, el cert és que se'ls ocupa molt sovint en tasques, en funcions que tenen ben poc a veure amb la tasca, amb la funció per la qual van ser creats i, a més a més, doncs, se'ls dota d'un material obsolet amb –entenc jo, entenem nosaltres– la clara intencionalitat de desvirtuar, doncs, la seva funció i la filosofia amb la qual se'ls va crear.

Sense personal –només hi ha tres grups fixos en tot Catalunya– i sense el material adient difícilment, difícilment es poden dur a terme les funcions forestals que tenen encomanades aquests grups d'intervenció immediata. Unes funcions poc clares, pel que fa a la seva ubicació dins del Departament d'Agricultura, és a dir, en política de prevenció, o bé dins del Departament de Governació, és a dir, en polítiques d'extinció. Una ambigüitat que el Govern, lluny de voler endreçar, de voler clarificar, sembla ser que encara hi aporta més dosis de confusió després que haguem sabut, tot just fa dos dies, que els vuitanta punts de guaita, els vuitanta punts de mira, els vuitanta punts de guaita i els cent seixanta treballadors aproximadament que els gestionen, que se n'ocupen i, a més a més, els grups d'intervenció immediata que són contractats a l'estiu, no pas aquells de caràcter fix que tenen caràcter permanent tot

Punt 3

l'any, passarien al Departament de Governació, per tant, a polítiques d'extinció. Tot això pot ser encertat o potser no, però el cas és que aporta més confusió al paper d'aquesta gent que tenen un..., en el cas, per exemple, dels punts de guaita tenen un paper importantíssim de relació amb el cos agents forestals, no? Tot això d'esquenes, dic, aquests canvis, dels representants dels agents forestals, sense donar explicacions i, una vegada més, per la porta del darrere. I ens dóna la impressió que, doncs, s'accentua o s'incrementa aquesta improvisació i aquesta descoordinació entre aquests dos departaments, Agricultura i Governació.

D'aquí que els punts número 4 i número 5 de la Moció que presentem nosaltres, perquè és idèntica a la del Grup Socialista i al Grup d'Iniciativa per Catalunya, d'expressar la voluntat de mantenir tots aquells aspectes de la filosofia que va originar la creació dels grups d'intervenció immediata, també de completar i renovar de manera gradual el seu material i l'equipament del qual disposen, també incrementar el nombre de grups fixos d'intervenció immediata. I un punt cinquè, que insta el Govern de la Generalitat a negociar, a assegurar's a la taula, a abordar de manera seriosa, eh?, amb temps pel davant, amb els representats dels Cos d'Agents Rurals, d'agents forestals, les mesures necessàries per tal de dotar aquest cos de major efectivitat; perquè, en definitiva, mantenir un cos d'agents rurals, forestals, amb manca d'efectius humans, amb vehicles obsolets, sense una formació específica, sense una formació continuada, amb un 20% dels seus efectius, diguem-ne, amb caràcter d'interinatge, estaran d'acord amb nosaltres que és una manera poc positiva de practicar una òptima, una bona política preventiva d'incendis forestals.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de prevenció d'incendis

A continuació, també per a la Moció respectiva a la prevenció d'incendis forestals, pel Grup Socialista, té la paraula el diputat senyor Ramon Vilalta.

El Sr. Vilalta i Oliva

Gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, perquè, com ha assenyalat el diputat Jordi Ausàs, els tres grups –Esquerra Republicana, Grup Socialista i Iniciativa per Catalunya– hem presentat la mateixa Moció, encara que per separat, i, per tant, a les coses que ha dit el senyor Jordi Ausàs, jo no n'he d'afegir gaires més. Interpreta bé la nostra posició, perquè en realitat jo crec que ja durant el curs de les interpellacions, els tres grups vam coincidir molt en el plantejament i en el diagnòstic de la situació i, si se'm permet sense envair terrenys aliens, jo crec que el Partit Popular hi va coincidir també força, si bé després ens va manifestar, doncs, la impossibilitat objectiva de coincidir en el redactat de la

Moció. I, per tant, la Moció, naturalment, que va presentar el Grup Popular és diferent, i els altres grups hem presentat la mateixa, si bé, ho repeteixo, per separat cadascú de nosaltres tres.

La discrepància bàsica, malgrat la coincidència en les intervencions en el curs de la interpellació entre el Grup Popular i nosaltres –i aprofito ja per posicionar-me també respecte al que és la seva Moció–, és que, mentre nosaltres expressem la preocupació per la política de prevenció d'incendis, o més aviat per la manca de política de prevenció d'incendis que s'està duent a terme –o que en realitat no s'està duent a terme– el Grup Popular expressa la seva preocupació per les condicions meteorològiques. I està bé expressar la preocupació, naturalment, pel temps que fa i pel temps que pot fer, perquè tots coincidim que, efectivament, es presenta un curs..., es presenta un estiu, meteorològicament parlant, complicat i, en conseqüència, amb un risc evident d'incrementar encara més la biomassa que hi ha en els boscos. Si aquesta biomassa i aquests boscos no són objecte d'un tractament preventiu a efectes d'incendis forestals, i després a l'estiu persisteix la sequera i les temperatures, i els vents tenen aquestes condicions de què parlàvem l'altre dia, és molt difícil evitar que, si el foc cala, el foc s'estengui. Per tant, està bé expressar la preocupació per les condicions meteorològiques, però el que de veritat ens preocupa a nosaltres és que el Departament d'Agricultura no està duent a terme: una política de prevenció que impliqui el compliment de les resolucions que aquest Parlament va aprovar l'estiu de l'any passat, després dels incendis del 98, i que impliqui una gestió eficient de les mesures contingudes en el Decret de prevenció, reiterat en altres dos decrets posteriors de l'any 95. Això ho vam dir durant el curs de la interpellació i, per tant, jo crec que no és necessari insistir-hi més.

La primera de les propostes que presentem en la nostra Moció és, precisament, insistir en aquesta preocupació, que nosaltres sentim, per allò que no s'està fent o, si es vol, per allò que s'està fent d'una forma insuficient.

El conseller replicava la nostra interpellació dient que no era veritat, que en realitat estava fent molt i que totes aquelles resolucions, prop de cent, que es van adoptar en el seu moment, pràcticament totes estaven executades o estaven en el curs d'execució. Doncs, bé, la segona de les propostes de resolució que avui presentem en la Moció és que presenti en aquest Parlament, davant de la Comissió d'Incendis Forestals, que jo mateix tinc l'honor de presidir, un estudi exhaustiu, exhaustiu i detallat d'allò que s'està fent en el compliment d'aquestes resolucions, i tant de bo que el mateix conseller comparegui davant de la Comissió per defensar el seu informe. D'una forma separada, naturalment, del conseller de Governació, perquè l'any passat es va intentar, quan es va produir el debat, fer un *totum revolutum* entre el conseller d'Agricultura i el conseller de Governació, fent una barreja entre allò que és prevenció i allò que és extinció, sense separar adequadament les dues qüestions. I jo crec que són dues qüestions que cal, necessàriament, separar, perquè una cosa és tota la tasca preventiva que s'hauria de fer en aquest moment, que s'hauria d'estar fent ja, i una altra cosa

són les mesures d'extinció, si finalment el foc es produeix, a càrrec, naturalment, del Departament de Governació.

I els altres dos punts darrers, tal com assenyalava el senyor Jordi Ausàs, expressen la necessitat, segons nosaltres, d'actuar d'una forma més decidida en allò que fan els grups d'intervenció immediata, a fi i a efecte de configurar-los com a veritables grups d'intervenció immediata i propiciar la negociació amb els representants dels agents rurals, perquè efectivament una peça importantíssima en el dispositiu de prevenció i també en el dispositiu d'extinció, fins a cert punt, que són els agents rurals, que són els que tenen per part de l'Administració un coneixement més exhaustiu del territori, no estiguin immersos, com estan en aquest moment, en un contenciós permanent amb el Departament d'Agricultura, fins i tot per les qüestions més elementals de catalogació laboral i retributiva. I, per tant, instar el Govern que doni una solució en aquests punts 4 i 5, a dues qüestions de caràcter operatiu.

Convergència i Unió ens ha presentat dues esmenes, per tant, responc ja pel que fa a la nostra part a les esmenes de Convergència i Unió, en el sentit d'acotar, en el termini d'un mes, el termini donat al conseller d'Agricultura perquè presenti aquest informe. El nostre redactat inicial deia que el presenti d'immediat. Convergència i Unió, en coincidència amb el Grup Popular, diu que sigui en el termini d'un mes; doncs, ja ens sembla bé que sigui en el termini d'un mes. Al mig hi tenim les vacances de Setmana Santa i, per tant, en el termini d'un mes, de fet, ja és, en termes operatius, d'immediat. I, per tant, pel que fa a nosaltres, aquesta esmena és perfectament assumible i, des d'aquest punt de vista, coincidírem ja amb el mateix redactat fins i tot del Grup Popular.

I l'altra esmena diu, en lloc d'«incrementar el nombre de grups fixos d'intervenció immediata», «estudiar la possibilitat d'incrementar-ne el nombre». Bé, doncs, és natural que el Grup Parlamentari que dona suport al Govern ho plantegi en aquests termes. Com que, en definitiva, es tracta de constatar la necessitat d'actuar en aquesta línia, nosaltres no tindríem inconvenient a acceptar aquesta esmena perquè, en qualsevol cas, situa en el centre d'atenció la necessitat de fer els grups d'intervenció immediata més operatius. Si en lloc de decidir-ho ja prefereixen estudiar-ho uns quants dies, doncs, que ho estudiïn uns quants dies i, quan es produeixin les compareixences del conseller d'Agricultura, en el seu moment, i del conseller d'Agricultura i de Governació el dia 13 d'abril per donar informe, per presentar el Pla Infocat per a l'any 99, en continuarem parlant. De moment, estudiem la possibilitat i ens satisfà, perquè amb tota certesa en continuarem parlant en aquestes compareixences que, de ben segur, es produiran.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política forestal

La quarta de les mocions tramitades conjuntament és la que correspon al Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, també sobre política forestal, presentada per aquest Grup. Té la paraula per exposar-la el diputat senyor Víctor Gimeno.

El Sr. Gimeno i Sanz

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. Com no pot ser d'una altra manera, coincidim amb la lletra i amb la música del Grup Socialista i del Grup d'Esquerra Republicana, i amb la música del Grup Popular; lamentablement, amb la lletra jo diria que no. I també lamentem una altra cosa, que no hagi pogut plou, perquè segurament, si hagués plogut prou, el diputat senyor Fabregat retiraria el punt primer de la Moció, perquè a la seva Moció, purament i simple diu que «el Parlament expressa la preocupació davant la climatologia adversa que pateix Catalunya». Si... (*Remor de veus.*) Això és el que diu, això és el que diu: «pel possible risc d'incendi que comporta», per la qual cosa insta el Consell Executiu a aplicar... Si hagués plogut i si la climatologia no fos adversa, no caldria instar el Govern a aplicar mesures.

Bé, és obvi que vam intentar fer una proposta prou suau, prou reflexiva, de cara a instar el Govern a actuar més decididament, i això va ser possible amb tres grups, que possiblement no tenim altres hipoteques a l'hora d'expressar el nostre convenciment –i dic «convenciment»– de la insuficiència en la política de prevenció. Una, perquè ja teníem dades en el moment en què vam fer les interpellacions fa quinze dies, i jo diria que des de llavors, amb quatre dades més que podem afegir-hi –i jo crec que nos hem quedat prou curts–, perquè no és, i avui m'atreveria a dir que no són insuficiències en la política de prevenció, és incomprensió claríssima per part del Govern del que és el concepte propi de prevenció d'incendis forestals.

Durant aquests dies hi han hagut quatre coses noves que podria dir jo. Una, vaig visitar les instal·lacions de Torreferrussa, del SARPI, del Servei d'Agents Rurals i Protecció d'Incendis Forestals, on em van ensenyar els polígons de protecció prioritària, que vaig demanar al conseller i que amablement van accedir a facilitar-me. Vam tindre la compareixença de la Federació d'Agrupacions de Defensa Forestal del Bages la setmana passada; hi han hagut declaracions d'una associació de professionals forestals, i hi ha hagut alguna decisió –com aquesta que comentava el senyor Ausàs, d'Esquerra Republicana– d'adscriure, almenys pressupostàriament, per tant vol dir entendre orgànicament, els guaites i els serveis d'intervenció immediata dels coneguts «grups sierra» temporals, els contractats durant aquesta temporada, durant aquest estiu, a Governació.

Bé, per què deduïm que hi ha incomprensió? Mireu, els polígons de protecció prioritària no existeixen, i no existeixen perquè una cosa que existeix és una cosa que té vigència, una cosa que té vigència és una cosa que és operativa i una cosa que és operativa és una cosa que

està aprovada i que està damunt del territori. On són els documents que el Govern diu que són polígons de protecció prioritària? Estan a la seu de Torreferrussa. Si el polígon de protecció prioritària del Montsià està a Torreferrussa, què vol dir? Que quan haurem de fer alguna cosa, que hi hagi incendis al Montsià –afortunadament no n'hi hauran perquè quasi no queda res a cremar–, vull dir, han d'anar primer a Torreferrussa, a treure la carpeta i a veure què és el que diu allò? I igual que el de Torreferrussa puc dir els dels altres trenta, exceptuant-ne un, el de les Gavarres.

Els polígons de protecció prioritària són uns plànols, són uns dibuixos, són unes propostes tècniques –són unes propostes tècniques–, no són unes actuacions... Me van ensenyar fins i tot que hi havien –vull creure que en la totalitat, no els vaig mirar tots, però en un o dos que vam estar comprovant– propostes d'actuacions pressupostàries, però propostes: 97, 98, 99, 2000. És clar, 97, diu: que en van fer? No. 98, que s'han fet? No... Per tant, eren propostes! Vull dir, els polígons de protecció prioritària no existeixen; per tant, no hi ha... I encara em permetré dir-los una altra cosa: jo crec que estan ben dissenyats, des d'un punt de vista tècnic, però no des del punt de vista operatiu.

Jo crec que falta, sincerament, el que és una política clara d'anar a prevenir les causes de la propagació d'incendis, i això no es resol fent punts d'aigua, no es resol dissenyant damunt d'un plànol, sinó que es resol canviant les característiques de la massa forestal; i no es parla de cremes controlades, no es parla de rompu-des, no es parla de tallafocs, si no és només al costat de les carreteres o d'algunes vies de comunicació –i crec que molts tallafocs han de ser naturals–, i no es parla de pastures extensives, ni es parla d'implicació de la població, especialment dels propietaris, especialment de les agrupacions de defensa forestal de la zona, perquè aquests polígons siguin realment efectius, perquè es necessita la complicitat, la col·laboració, la implicació directa de la població. I això, no. Document teòric: allà, una carpeta, trenta-una carpetes, unes més elaborades i les altres menys, però no existeixen.

Segona qüestió que també constatem durant aquests dies: els punts d'aigua. Els punts d'aigua no són política de prevenció, perquè prevenció és analitzar les causes i reduir les causes, i posar basses d'aigua, a part de poder discutir si són adequats a tots els llocs on les fan –perquè s'han fet amb extrema urgència, amb poca anàlisi de la capacitat de cobertura de l'aigua, perquè si diem que hi ha més risc quan hi ha més sequera, quan hi ha més sequera hi ha menys fonts que funcionen–, posar una bassa a la circumscripció de Tarragona, que les basses que tenen..., el llistat que ens van passar ens deia: «Municipis», i ens deia: «Roquetes, Ulldecona, la Sénia...» Home, hi han municipis que tenen 130, 110 quilòmetres quadrats, i que ens diguin que la bassa està «al municipi de...» no és una gran garantia, perquè encara estan buscant, en aquests moments, els tècnics estan buscant el lloc. I hi havia alguns tècnics que em feien la següent broma. Diu, «Mireu, les basses són de 120 metres cúbics; les cisternes dels bombers són de 3 metres cúbics. Si hem d'omplir les cisternes dels bombers, han de fer quaranta viatges per omplir cada una de

les cisternes. Quan hauran fet el quarantè viatge, ja n'hauran de tornar a fer perquè, com a mínim, se n'haurà evaporat alguna. Per tant, farem un servei constant de subministrament d'aigua a les basses.» Ja sé que no és general, però sí que és clar que és una política errònia, i que des del nostre punt de vista seria molt més eficaç reduir aquest nombre de basses i fer altres mesures més eficients, realment de prevenció.

Altres mesures que se'ns comentaven –ens ho comentaven els compareixents de les agrupacions de defensa forestal–, diu: «És que no hi ha coordinació», i ens feien un simulacre de funcionament quan hi ha un conat d'incendi. Diu: «Un guaita avisa el cap de zona; el cap de zona avisa Torreferrussa; Torreferrussa avisa el centre del CECAT; el CECAT el cap de brigada; el cap de brigada el cap de parc, i quan surt el bomber ja sap tota la població del territori que allà hi havia un incendi.» Possiblement, una d'aquestes mesures d'estalvi de tantes trucades pot ser aquesta adscripció dels guaites directament a Governació, però en aquests moments potser el que podríem dir és que, el que quedarà tocat fonamentalment, és la funció dels agents rurals. Si els agents rurals no poden connectar amb els guaites, com complirem el punt cinquè, de dotar-los de la major efectivitat possible, si no tindran connexió? O és que sí que tindran connexió? Potser ens ho podrà explicar el Grup de Convergència i Unió.

Crec que vam demostrar suficientment la necessitat d'aplicar una política de prevenció, que no s'aplica; vam demanar –en això vam coincidir tots– que cal que aquesta resolució, que no va tenir temps el conseller, en quaranta-cinc minuts, de contestar-nos el compliment de les noranta-cinc resolucions, sobretot pel que fa referència a prevenció, que ens ho faci ja, i podem admetre que dintre d'un mes... En tot cas, jo li diria que les esmenes les admetríem sempre que el punt tercer no anés davant del punt segon. En el punt tercer diem que el conseller ens trameti el compliment de les resolucions, i en el tercer diem que el conseller comparegui a la Comissió. Hauria de ser, evidentment, després de tenir l'informe, que no ens passi com en el Foc Verd II, que compareix i ens ensenya el paper allà, en sec.

I no incideixo més, ja, en els temes dels grups d'intervenció immediata i del Cos d'Agents Rurals: són dos instruments fonamentals. Des del punt de vista nostre, els grups d'intervenció immediata, molt més en la tasca d'hivern, de prevenció, que en la tasca d'extinció ràpida a l'estiu, perquè..., repetim aquella premissa tan bàsica i tan elemental que els focs de l'estiu s'apaguen a l'hivern, cosa que aquest hivern no ha fet el Govern; i el que sí que desitjariem és, al marge que plogui o que no plogui, que aquestes resolucions s'anessin complint, i s'anessin complint canviant, entenen el que és prevenció, i no fent operacions destinades més a la galeria, destinades més a atraure algun titular que estem fent alguna cosa, però no atacant a fons el que és la necessitat de millorar les condicions de prevenció davant dels incendis forestals.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes... Perdó, el senyor Fabregat em demana la paraula? Per què me la demana?

El Sr. Fabregat i Vidal

Per contradiccions, senyor president, en la primera part...

El president

Mig minut, per contradiccions.

El Sr. Fabregat i Vidal

Moltes gràcies, senyor president. Jo lamento que des del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, i concretament l'il·lustre diputat senyor Víctor Gimeno hagi, en la seva primera part de la intervenció, tingut una insuficiència –parlant d'insuficiències– en la lectura del primer punt de la Moció del Grup Parlamentari Popular, que fa referència, després, en la segona part –en la que vostè no ha llegit–, diu: «a aplicar immediatament les mesures contingudes en la Resolució 653/V, i incrementar...», etcètera. Vostè ha tingut una insuficiència, creiem nosaltres, en la lectura d'aquest primer punt. Però vaig més enllà: vostès es presenten, molt legítimament, i diuen: «I això, que es presenti abans de l'estiu», i abans el senyor Vilalta feia referències al temps i la immediatesa i un mes. Nosaltres diem «immediatament». Què prefereix, «immediatament» o «abans de l'estiu»? Nosaltres «immediatament» que «abans de l'estiu», perquè falten molts mesos abans de l'estiu.

I llavors, dir-li..., escolti, aquest Parlament, en multitud d'ocasions –en multitud d'ocasions, i n'hi diré algunes– «expressa la preocupació per la pobresa, per la qual insta...», «expressa la preocupació per la taxa de l'atur, per la qual insta...», etcètera. Nosaltres hem expressat i fet referències, i li he explicat, senyor Gimeno, senyores i senyors diputats, per què parlàvem de la climatologia adversa i el que es podia aconseguir a través de la Unió Europea en les zones mediterrànies. Lamento la seva intervenció i em sembla que, entre altres coses, el que s'ha de fer és ser més rigorós i no marejar la perdiu.

Gràcies, senyor president.

El president

Senyor Gimeno, em demana la paraula? Per què me la demana? (*Remor de veus.*)

El Sr. Gimeno i Sanz

Pels directes del senyor Fabregat, com és obvi.

El president

Mig minut.

El Sr. Gimeno i Sanz

Jo lamento, en tot cas, que les insuficiències dels diputats –no pretenc ser perfecte, ni molt menys– no m'hagin permès entendre millor el que es desprèn de la lectura de la Moció subsegüent, però la Moció subsegüent expressa la preocupació per la climatologia, i això és el que diu. Jo m'he permès fer una broma en el sentit de dir que, si hagués plogut més, segurament això no seria necessari, perquè esta és la condició que, entenc jo, justifica totes les següents actuacions. Si no ho he entès bé, si no he estat capaç de veure la finor dels seus raonaments, li demano que em disculpin, però no era amb mala intenció.

El president

Per presentar les esmenes pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Pere Ribera.

El Sr. Ribera i Guals

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tal com ha dit el senyor Vilalta, plou; plou poc, però plou. Sembla ser que a l'última Comissió d'Estudi i Prevenció d'Incendis, que vam dir que tots resaríem una mica, s'ha complert.

Senyor Fabregat, li haig d'aclarir un petit aclariment. Cap entitat privada no ha pagat cap pla comarcal de prevenció d'incendis al Bages; va ser un premi que convoca Caixa de Manresa –que aquest any, degut als incendis del 98, va ser sobre prevenció d'incendis forestals–, que aquest pla l'ha fet una persona, que és el tècnic del Consell Comarcal del Bages, amb tècniques del Consell Comarcal, i està en nòmina del Consell Comarcal. Només era un aclariment, senyor Fabregat.

Senyor Jordi Ausàs, vejam, els polígons de protecció prioritària. Els polígons de protecció prioritària, jo li'n puc dir algun que està en aquests moments en marxa. Jo no sé si tots estan en marxa. Per exemple, el de les Gavarres, el del Bages –el del Bages també està en marxa–, i aquí em constata un alcalde, dins d'aquest hemicicle, que a Tortosa, a Roquetes i a la Sénia, les ubicacions de les basses es van consultar amb l'alcalde i es van ubicar sobre el terreny d'acord amb l'alcalde. Això és el que em comentava un alcalde d'aquí, d'aquest hemicicle.

Senyor Vilalta, no es preocupi. El conseller compareixerà per explicar el grau de compliment de les resolucions de prevenció d'incendis.

Senyor Víctor Gimeno, insuficiències en política de prevenció? És la seva opinió, sens dubte; vull dir, no poden pas dir que ho fem perfecte –ni nosaltres ho diem, compte!–, i que ho fem tot bé. Allò que li deia, igual com al senyor Jordi Ausàs: crec que els polígons de protecció prioritària existeixen. Vostè ha fet esment també de la Federació de Defensa Forestal del Bages, a la compareixença que va tenir a la Comissió d'Estudi; jo li haig de dir que, amb paraules d'un membre d'aquesta Federació, que era el senyor Sust, de l'ADF Quercus, de Calders, va dir: «Abans del 94 ens pensàvem que estàvem perfectament preparats per a qualsevol esdeveniment; després del 94, creiem –creiem– que

allò que havia passat havia sigut una cosa que no passaria mai més, i el 98 ens ha demostrat que el que va passar pot tornar a passar, i tot el que fem per a la prevenció i l'extinció, tot el que fem, és poc». Això és el que deia un mateix membre de l'ADF.

Escolti'm, punts d'aigua. Punts d'aigua, vostè em diu que no és una prevenció. Jo li dic que sí que és una prevenció, perquè si, en cas d'arribar a l'extinció, si tenim contemplada aquesta prevenció, segur que als bombers, als helicòpters els serà molt més fàcil extingir. Jo crec que és una prevenció molt important, molt important, i a més li diré que l'Ajuntament de Llovera, ahir em sembla que es va presentar el pla d'extinció d'incendis del Solsonès, i l'Ajuntament de Llovera i els propietaris d'aquest Ajuntament han comunicat al Consell Comarcal que les rompudes o els aclariments que havien de fer a les vores de les carreteres no els semblaven prioritaris, sinó que el que els semblava prioritari eren els punts d'aigua, eh?, sobretot amb intervals de pocs quilòmetres perquè els camions fossin prou operatius. Per això que, pel que a vostè li pot semblar que no és una tasca de prevenció, per a alguns altres pot ser una tasca de prevenció. És una diferència de criteris, senzillament.

Senyores i senyors diputats, el nostre Grup està d'acord amb la Moció presentada pel Partit Popular, Moció que en el primer punt reclama aplicar el que al seu dia va aprovar aquest Parlament, la Resolució 153/V, i en el segon i tercer punt es demana informació sobre el grau de compliment d'aquesta Resolució i el nombre d'hectàrees que han patit incendis forestals des de l'any 93 al 98, amb desglossament de la superfície arbrada, no arbrada i de conreu. Senyor diputat, estem completament d'acord amb la seva Moció.

Tal com he dit, pel que fa a les mocions del Partit Socialista, d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds i d'Esquerra Republicana de Catalunya, que són literalment iguals, són una còpia una de l'altra, en el primer punt no hi estem d'acord. No hi estem d'acord perquè vostès diuen que hi ha una insuficiència, si no ho recordo malament, manifesta, en la prevenció, i nosaltres creiem que sempre es pot fer més, però que aquesta insuficiència tampoc és tanta, ni molt menys.

Jo, si em permeten, els llegiré un petit pròleg, un petit trosset d'un pròleg d'un llibre, que és *Ecologia del foc*, d'en Jaume Terrades –que els recomano si no l'han llegit, perquè crec que és molt interessant–, que diu: «Els incendis forestals han devastat durant els darrers estius importants extensions dels territoris mediterranis, tant dins la part occidental de la conca mediterrània –Catalunya, Aragó, País Valencià, Andalusia, part de Castella, Balears, Còrsega, Rosselló i Provença–, com altres zones de clima semblant –Califòrnia, Sud-est australià. La virulència dels focs ha adquirit dimensions tràgiques i, a més de les pèrdues forestals estrictes, s'han produït morts de persones i animals, i pèrdues materials molt importants en edificis i equipaments diversos. Les inversions en mitjans de lluita no han parat de créixer en la majoria dels països d'aquest àmbit. La tecnologia posada en foc també ha augmentat. Tot i així, la superfície cremada, en conjunt, ha seguit una tendència igualment ascendent. S'han discutit molt les

causes d'aquesta aparent paradoxa; entre altres, s'esmenta l'abandonament rural com una de les més rellevants. En efecte, l'abandonament de cultius de secà i activitats ramaderes en àmplies zones ha afavorit l'expansió de masses contínues de vegetació llenyosa que faciliten la ràpida propagació dels focs. Alhora, la desaparició de les poblacions rurals fa que la intervenció, en iniciar-se un incendi, no pugui ser tan ràpida; no obstant això, cal afegir, també, altres explicacions.»

Sens dubte, cal afegir-hi moltes altres explicacions, però, senyores i senyors diputats, ajuts d'incendis Decret 166/1994: 3.554.887.000, amb una subvenció de 1.954 milions. Ajut del 18 de setembre del 95: Vall de Cardó, 13.300.000, amb subvenció de 4.186.000. Ajut d'incendis 1998: préstec de 948.000 i subvenció a fons perdut de 635.000. Senyores i senyors diputats, el Govern va prioritzar ajudar aquestes famílies perquè no marxessin del territori, famílies que, si no s'haguessin ajudat, segurament, més d'un 20% hauria abandonat el món rural. Des del nostre Grup creiem que la decisió del Departament i del Govern d'intentar que el món rural no es despobli encara més és completament correcta i encertada. No crec que... Jo sóc de la zona on va passar tot això, tots aquests incendis, i no m'imagino aquesta zona amb un vint o un trenta per cent menys de famílies que viuen al món rural.

Anirem a les esmenes tot seguit. Pel que fa al segon punt, presentem una esmena que marca el límit de temps igual que el punt segon de la Moció del PP. Creiem que hem de donar un marge al senyor conseller perquè prepari aquest informe i crec que un mes és prou encertat.

Pel que fa al tercer punt, hi estem d'acord perquè, el proper 13 d'abril, el conseller d'Agricultura ja compareixerà davant de la Comissió d'Estudi. Davant d'aquesta compareixença, crec que podem matar dos ocells d'un tret: a part que es pot presentar, doncs, conjuntament amb el conseller de Governació, el Pla Infocat, també pot donar compte del punt de compliment de les resolucions.

Pel que fa al punt 4.a, hi estem d'acord –si trobo el paper–, perquè de forma regular es renova l'equipament del personal dels grups d'intervenció immediata. Darrerament, s'ha renovat el vestuari i els equips de protecció, i s'ha adquirit material de treball –moto-serres, desbrossadores o binocles–; també es renovarà regularment el seu parc de vehicles. Pel que fa a la formació, s'han realitzat cursos del Pla Infocat. Aquest mes de març, està convocat un curs sobre maneig i manteniment d'eines forestals, i, pel mes d'abril, n'està programat un de transmissions. Com que, tot això, creiem que, amb una mesura adient, s'està fent, doncs, hi estem completament d'acord.

Pel que fa al punt b, presentem una esmena d'estudiar la possibilitat d'incrementar el nombre de grups fixos. Vostès saben que l'acord del Govern de 4 de març de 1997, sobre el dimensionament del volum total de llocs de treball de l'Administració de la Generalitat i dels organismes que en depenen, en el període 97-99, determina com a objectius per al 98 la reducció d'un 1% de les dotacions de llocs de treball. El DARP manté el

7816

mateix nombre de grups fixos, però creiem que cal estudiar la possibilitat d'incrementar-los.

En el punt cinquè, hi estem completament d'acord, ja que les negociacions es porten a terme. Amb data 29 de setembre de 1998 i a petició de l'organització sindical, el secretari general va mantenir una reunió amb els representants de Comissions Obreres per tal de tractar amb caràcter general qüestions relacionades amb les condicions de treball dels col·lectius d'agents rurals. Com a conseqüència d'aquesta reunió, els representats sindicals de Comissions Obreres van fer arribar un escrit en el qual manifestaven la seva intenció de trencar negociacions i d'iniciar mobilitzacions. Cal aclarir que la reunió del dia 29 de desembre tenia caràcter informal, ja que es va mantenir amb l'única presència d'aquest sindicat i a petició seva; per tant, no s'havia iniciat cap tipus de negociació sinó, tan sols, una presa de contacte.

Malgrat l'exposat, es va convocar formalment totes les organitzacions signants del pacte de condicions per mantenir una reunió el 4 de febrer d'enguany per tal de crear un grup de treball que tractaria els temes plantejats. Els representats de Comissions Obreres no van comparèixer. Amb data 25 de febrer d'enguany, vàrem reiterar la nostra disponibilitat convocant-los a una nova reunió el dia 3 de març, a la qual van assistir el representant d'UGT i un representant de Comissions amb la condició d'oient. En aquesta reunió es va reiterar per part de la subdirectora general de coordinació i del cap de servei de recursos humans la nostra intenció d'entrar a negociar els temes esmentats, i es va acordar que es farien arribar les seves consideracions i, en tot cas, el seu interès a iniciar unes negociacions formals d'acord amb una plataforma reivindicativa. Fins al dia d'avui no s'ha rebut cap escrit relatiu a aquesta reunió.

Senyores i senyors diputats, tal com els dic, com que creiem que són coses que s'estan duent a terme, estem completament d'acord amb aquests punts de la seva Moció.

Senyores i senyors diputats, els demanaria que acceptessin les nostres esmenes i podríem votar d'acord amb els seus punts, exceptuant el primer punt de l'ordre del dia, que votàriem contràriament.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se... El senyor Ausàs em demana la paraula. Per pronunciar-se sobre les mocions, no havent intervingut fins ara en el debat, té la paraula, pel Grup Mixt, en primer lloc, el diputat senyor Salvador Morera per un temps màxim de sis minuts.

El Sr. Morera i Tanyà

Gràcies, senyor president. Bé, el nostre Grup tenia intenció, també, de plantejar una interpellació, al seu dia, abans que comencés la temporada d'estiu, pel que fa a prevenció i extinció d'incendis, tenint en compte que, aquest any, sense cap mena de dubte i independentment

de les pluges d'aquesta setmana, aquesta campanya s'avançarà, per no dir que ja s'ha avançat.

I ho fèiem perquè teníem –i la mantenim– la mateixa preocupació que la resta de grups d'aquest Parlament pel que podria ser de conseqüències absolutament negatives per als boscos catalans aquest estiu. Les qüestions reglamentàries van impedir que es pogués presentar per part nostra aquesta interpellació, però, en tot cas, nosaltres lliguem amb el fet que som de l'opinió, després de diverses consultes i després del Ple que va tenir lloc en aquest Parlament, el passat mes d'agost, que hi ha moltíssimes mancances en la política forestal del Govern, tant en prevenció com en extinció, fins al punt, jo diria, que nosaltres entenem que fins i tot no hi ha, pròpiament, una autèntica política forestal a Catalunya. Ni hi era abans del 94, ni hi era després del 94, ni hi és després dels incendis del 98, i això, a nosaltres, ens sap, realment, com suposo que a tota la gent afectada i a tota la gent que estima els boscos i tracta els boscos a Catalunya, molt greu.

I no hi és, bàsicament, per una qüestió econòmica, una qüestió monetària. Si es valoren els canvis que hi ha hagut, pressupostaris, dels pressupostos de la Generalitat, tots han estat a la baixa malgrat els diversos incendis que hi ha hagut. I, per exemple, aquest diputat ja ho ha repetit en més d'una ocasió: la Moció aprovada en el Ple passat, referida als incendis forestals, en el Ple extraordinari del mes d'agost, per exemple, a una proposta del Partit Popular, que va ser la proposta estrella, va ser l'element estrella del debat passat, en el qual s'incrementaven, en teoria, 3.000 milions de pessetes –que, per cert, no acabem de comptabilitzar encara per enlloc, en els pressupostos d'enguany–, doncs, ni tan sols complia, és a dir, en el benentès que es complís aquesta Moció del PP, allò que ja estava previst en el Pla general de política forestal pel que feia, el decenni de l'any 95 al 2005, a previsions pressupostàries de la Generalitat. Per tant, si no es compleixen el que són els mínims exigibles d'allò que ja està planificat fins i tot, com podem estar d'acord, en tot cas, amb una política que, com dic jo, no és la que hauria de ser i ni tan sols, pròpiament, és una política?

Hi han hagut uns professionals forestals que han dit, pràcticament, el mateix aquests dies, tenint en compte i valorant diversos aspectes. Els agents forestals estan neguitosos i estan en desacord pel que fa a la política que se segueix per part del DARP; els grups d'intervenció immediata estan exactament igual, queixosos –exactament igual. Els bombers de la Generalitat, malgrat haver signat un conveni fa poc, després de múltiples queixes i manifestacions, hem de dir que, ara com ara, també estan queixosos en algun aspecte i que ni tan sols es compleix allò que s'havia previst; els propietaris forestals tampoc estan d'acord amb tota la problemàtica que comporta l'Agència Forestal; etcètera, etcètera.

Nosaltres, el que, en definitiva, demanem és que, d'una vegada per totes, s'arbitri una política global forestal per a Catalunya, que hi participin tots els agents interessats en aquesta temàtica –absolutament tots: des dels professionals als propietaris, l'Administració de la Generalitat i els diversos cossos que hi intervenen– i,

fins que això no es faci i que s'acompanyi amb unes dotacions pressupostàries com es requereix en aquest cas, molt ens temem que seguirem depenent absolutament de la climatologia. Nosaltres no pensem que la climatologia comporti necessàriament els gran incendis forestals que assoten, jo diria, d'una forma massa assídua, Catalunya. No és absolutament inevitable: si s'hi posen els recursos i es fa una política com Déu mana, creiem que s'hauria d'evitar.

I, per acabar, només, senyor president, lamentem que es facin actuacions puntuals en aquest cas, com la que ha fet la Diputació de Barcelona. Tots requerim un consens i una coordinació de totes les administracions, no entenem com es poden fer, per alguna Administració, algunes actuacions puntuals. El que demanem, en definitiva –tinc molt poc temps i m'agradaria haver-me esplaïat una mica més–, és una coordinació de totes les administracions en aquesta temàtica per tal d'aconseguir allò que tots requerim: que es faci una política de prevenció i extinció com la que els nostres boscos requereixen.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Olivares per un temps màxim de quatre minuts.

La Sra. Olivares i Usac

Gràcies, senyor president. Els Verds també constatem que existeix una manca de política forestal adequada que fomenti i mantingui tots els valors que comporta l'existència dels boscos al nostre país. Si bé podem compartir la pena que no plou, com expressa la Moció del Partit Popular –ho sento, senyor diputat, però nosaltres també ho hem interpretat així–, la veritat és que l'Administració ha de preveure que això pugui passar, i potser posar-hi els mitjans de prevenció. I més després de l'experiència de l'any passat, en què alguns incendis van posar de manifest unes mancances que era necessari cobrir i que es van reflectir en forma de propostes de resolució en el Ple extraordinari sobre incendis que es va celebrar en aquest Parlament i que ara compartim amb els grups que presenten les mocions: cal un informe exhaustiu sobre el compliment de les resolucions adoptades en el Ple d'aquest Parlament, que el conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca comparegui davant de la Comissió d'estudi, que s'incrementi i renovi el material i els equipaments, etcètera, etcètera.

Probablement, aquest any, requerirà mesures excepcionals a les que es pot haver previst. En definitiva, estem d'acord amb els plantejaments de les mocions presentades perquè considerem que, probables, podrien facilitar la planificació pública i transparent de la gestió a desenvolupar en els boscos i, a la vegada, es tindrien en compte els aspectes mediambientals. En realitat, la pena no és que no plogui, la pena és que no tinguem previstes les conseqüències que es poden originar per aquest motiu, que sempre són imprevisibles, però que mai es poden ignorar en un clima mediterrani com és el nostre.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

M'ha demanat la paraula el diputat senyor Ribera. Per què me la demana?

El Sr. Ribera i Guals

Per contradiccions, senyor president.

El president

Mig minut per contradiccions.

El Sr. Ribera i Guals

Gràcies, senyor president. Senyor Morera, vostè està fent confusió, està fent incertesa, acusant del que no s'ha fet. Jo li agrairia que, si té alguna cosa completament concretada del que no s'ha fet en prevenció o extinció en les resolucions aprovades, que ho digués. En el cas que no tingui cap concreció, si us plau, retiri el que ha dit.

Res més, gràcies.

El president

El senyor Ausàs m'ha demanat, també, la paraula. Per què me la demanava?

El Sr. Ausàs i Coll

Gràcies, senyor president. Bé, per manifestar que no l'havíem fet, el nostre sentit del vot, amb relació a les esmenes presentades i a la Moció presentada...

El president

Endavant!

El Sr. Ausàs i Coll

...pel Grup Popular. En primer lloc, nosaltres demanàriem –ja ho dic ara– votació separada del punt setzè de l'ordre del dia. El nostre posicionament seria l'abstenció pel que fa a la Moció del Grup Popular –el primer punt de la Moció del Grup Popular, és clar–, i, pel que fa a les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, les acceptàriem totes dues.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. El senyor Morera em demana la paraula? Per què? Per les al·lusions?

El Sr. Morera i Tanyà

Evidentment, senyor president. Em fa l'efecte que...

El president

Mig minut.

El Sr. Morera i Tanyà

Molt ràpidament, amb el poc temps que he tingut, intentaré explicar allò que em semblava, a partir de fer

7818

uns comptes molt clars i uns pressupostos que fa molts anys, per cert, que els segueixo, que no es complia allò que estava planificat també comptablement. En tot cas, si en algun tema o en alguna qüestió en concret no he pogut especificar o concretar més, ho sento molt; llavors, si ho vol, després li ho explicaré. Ara, mai en aquest diputat ha estat l'ànim de ni confondre ni de fer demagògia ni coses d'aquestes, i menys en política forestal.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Procediríem a les votacions. D'acord amb el que he seguit de les intervencions dels portaveus dels diversos grups...

Perdó, el senyor Gimeno em demana la paraula? (*Remor de veus.*) Per pronunciar-se sobre les esmenes? Em pensava que s'havia pronunciat ja en la intervenció primera...

El Sr. Gimeno i Sanz

Sí, gràcies, senyor president. Molt breument i simplement, per recordar el que pensàvem que era una qüestió de coherència. Si acceptem l'esmena de presentar l'informe abans d'un mes, el que he dit és que ho dèiem en el sentit que el punt tercer, la compareixença del conseller, fos posterior a la presentació d'aquest informe. Simplement és això.

I després, en tot cas, també, igualment que el Grup d'Esquerra Republicana, demanar votació separada del punt primer de la Moció del Grup Popular.

El president

A veure, la proposta de votacions fóra la següent: les esmenes del Grup Popular, votades separatament; amb una votació separada del punt primer a la Moció del Grup Popular. O sigui, ja són dues votacions. I votar conjuntament les tres altres mocions, però separant el punt primer de tota la resta de punts i, també, els afectats per les esmenes de Convergència i Unió, que han estat acceptades. Hi estem d'acord?

Doncs iniciem, per tant, les votacions.

Votarem, en primer lloc, el punt primer de la Moció del Grup Popular.

Iniciem la votació.

Aquest punt primer de la Moció del Grup Popular ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 41 abstencions.

Votaríem ara, a continuació, la resta de la Moció del Grup Popular.

Iniciem la votació.

La resta de la Moció ha estat aprovada per la unanimitat de les senyores diputades i dels senyors diputats presents en l'hemicicle.

Iniciem la votació conjunta de les tres altres mocions. Votaríem, en primer lloc, el punt primer d'aquestes tres altres mocions.

Iniciem la votació.

Aquest primer punt ha estat refusat per 41 vots a favor, 54 en contra i 11 abstencions.

I votaríem, seguidament, la resta dels punts de les mocions conjuntes, amb les esmenes acceptades, produïdes pel Grup de Convergència i Unió.

Iniciem la votació.

Aquests punts d'aquestes mocions han estat aprovats per la unanimitat de les senyores diputades i dels senyors diputats presents en l'hemicicle.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el compliment de la Moció 26/V i la Resolució 45/V del Parlament de Catalunya, relatives al servei d'ajut a domicili

Passem al vintè punt de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el compliment de la Moció 26/V i la Resolució 45/V del Parlament de Catalunya, relatives al servei d'ajut a domicili. Presentada pel Grup Socialista, té la paraula, per a exposar-la, la diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. Barenys i Martorell

Senyor president, senyores i senyors diputats. (*Forta remor de veus.*)

El president

Prego a les senyores diputades i als senyors diputats que guardin silenci, perquè la senyora diputada pugui començar la seva intervenció.

La Sra. Barenys i Martorell

Senyores i senyors diputats, senyor president, del servei i de l'ajuda a domicili, n'hem parlat molt en aquest Parlament, en el Ple, en les comissions, des de les primeres legislatures, el que passa és que el debat, en els últims temps, s'ha fet molt més intens per tres raons fonamentals que, amb la defensa de la interpellació, vaig esmerçar en aquest plenari. La primera és que el servei d'ajuda a domicili ha esdevingut un instrument bàsic per atendre les necessitats de les persones grans, degut a la pèrdua d'autonomia, a conseqüència de l'envel·liment, de la malaltia, d'un determinat accident, la qual cosa fa que necessiti, aquest col·lectiu de persones, ajut per a la realització de les activitats de la vida diària.

Per què el nombre de persones grans que necessita una atenció d'aquestes característiques va en augment? A Catalunya, en aquest moment, hi ha un milió de persones que tenen més de seixanta-cinc anys, és a dir, un quinze per cent de la població, i, d'aquestes, podríem considerar que cent mil necessitarien algun tipus d'ajut per realitzar aquestes activitats de la vida diària i, també –també–, per respecte a la dignitat de la seva persona i a l'impuls dels nivells d'autonomia que puguin mantenir. En tercer lloc, perquè l'atenció a les persones que necessiten aquest tipus d'ajut es presta, aproximada-

ment —es calcula—, en un 87% pel que es diuen «recursos informals», és a dir, per la família; és a dir, per les dones —«género femenino y número singular», com a conseqüència, és un tema que hem de tenir en molta consideració.

Aquesta xarxa d'ajut informal perilla però no perilla perquè l'ajuda mútua dintre de la família faci fallida, sinó perquè s'estan promovent, s'estan produint canvis importants dintre de la família, dintre de l'estructura familiar i, sobretot, quant a la posició de les dones i el seu rol en la societat. El servei d'ajuda a domicili, a pesar que les nostres lleis i el sistema de servei social s'estableix com una prestació, com un dret a universalitzar, hem de reconèixer —jo crec que hi estaran d'acord, també, els diputats de Convergència i Unió— que és un dret debilitat; no és un dret, encara. I, a cinc anys de l'aprovació de la Llei 4/94, creiem, des del nostre Grup, que no hi ha hagut prou impuls polític per planificar, programar, coordinar i concertar aquells instruments que foren, que són necessaris per fer extensible la xarxa de responsabilitat pública i, en aquest aspecte concret, la prestació del servei d'ajuda a domicili.

Argumentava el senyor conseller, en resposta i en descàrrec, també, de la seva actuació enfront de la Conselleria de Benestar Social, en l'anterior Ple, que les competències en aquesta prestació eren clares, que aquestes corresponien als ajuntaments de més de 20.000 habitants i als consells comarcals, i nosaltres li dèiem —i ho torno a dir ara, aquest matí, aquí— que no volem entrar en aquest debat de qui correspon fer la funció. Ens sembla que aquest no és el debat, quan parlem del servei d'ajuda a domicili, per dues raons: perquè creiem que l'envergadura del problema està per sobre del repartiment de les competències i de les responsabilitats, i, com a conseqüència, ens ho hem de plantejar d'una manera globalitzada i hem de procurar avançar a impulsar, planificar, coordinar i avaluar, com deia fa un moment, és a dir, vetllar —i això s'ha de fer— des de les responsabilitats del Govern de la Generalitat —també dels ajuntaments, però, especialment i prioritàriament, des del Govern de Catalunya—, perquè en el territori, en els municipis i en les comarques no hi hagi desigualtats i que tothom pugui accedir a aquesta prestació d'una manera normalitzada i en funció de les seves necessitats.

Per tant, en aquest marc de previsió i planificació de necessitats ja conegudes i també —moltes d'elles— emergents, la nostra Moció planteja en els dos primers punts que s'afavoreixi un pacte institucional entre el Govern i les administracions per elaborar un mapa de necessitats del servei d'ajuda a domicili, a fi de preveure el desenvolupament de la xarxa, en el termini dels propers tres anys, en un 4%. Volem recordar que en aquest moment s'està en 1,7, segons el Govern —en 1,5, segons nosaltres—, per a la població de més de seixanta-cinc anys. Això voldria dir que s'ha d'augmentar 2,3 punts més per a cada cent persones majors de seixanta-cinc anys, la prestació d'aquest servei.

Suposem i entenem que aquests dos punts, el primer i el segon, queden relacionats, inclosos en allò que es va aprovar en l'última Comissió de Política Social, el passat dimecres, en què per unanimitat es va acordar que

s'havia de fer un mapa de recursos i un pla de finançament del servei d'ajuda a domicili. En tot cas, són coincidents els dos punts, el de la Proposició no de llei aprovada l'altre dia i el d'aquesta Moció que estem ara debatent.

En el punt 3, proposem que, en el termini més breu possible, es presenti el reglament de l'atenció primària, dintre del qual s'ha d'incloure el reglament del servei d'ajuda a domicili; reglament que ha sofert —i ho tornem a dir— cinc anys de retard —la Llei es va aprovar l'any 94— i podríem dir —i ho creiem, també, nosaltres— una certa obstaculització, el desplegament de la xarxa, i, molt especialment, ens agradaria que es tingués en compte, en el moment de desplegar aquest reglament, la proposta de l'Associació de Treballadores Familiars, que podem considerar en aquest moment el nucli de persones més expertes en aquest tema; que s'hi inclogués el criteri que l'ajut a domicili no és únicament cura, sinó manteniment de l'autoestima de la persona. I caldrà, com a conseqüència, que el personal que el presti estigui preparat per fer una funció educativa, preventiva i socialitzadora, a més de la funció assistencial que ja li pertoca, en el marc de la integració dels serveis socials i sanitaris.

Ahir, la meua companya Marina Geli feia una interpellació en aquest sentit de la integració sociosanitària de les prestacions. Nosaltres esperem que el Govern hi estigui d'acord, que hi estigui d'acord avui —sembla que sí— i que hi estigui d'acord en el debat de la propera moció que farem com a conseqüència de la interpellació substanciada ahir. No pot haver-hi dues xarxes de servei d'ajuda a domicili: la xarxa de Vida als Anys i la xarxa de serveis socials; ha de ser una, integrada.

Al quart punt, proposo, una vegada més, fer molta atenció a la qualitat del servei, mitjançant la unificació dels perfils formatius dels cursos de formació ocupacionals, de serveis socials i de les tècniques sanitàries. Dèiem, també, en la darrera intervenció que, l'any 97 i l'any 98, «es continua fent cursos de denominacions diverses per a una mateixa funció: assistència domiciliària, atenció domiciliària, auxiliar d'ajuda a domicili, auxiliar social polivalent, auxiliar de la llar, gerocultor, atenció geriàtrica, auxiliar de geriatria...»; en definitiva, una barreja important, amb hores diferents de classe, que van de 110 a 400, 500, 230... És a dir, s'ha d'unificar aquesta disbauxa que s'està portant a terme amb l'impuls d'aquest tipus de cursos d'ajuda familiar de gerontologia o de geriatria.

Al cinquè punt, proposem quelcom que sembla que ja està acordat amb el Ministeri de Educación, que es contempli, en els currículums formatius i en el cicle formatiu de grau superior, la integració social, és a dir que la formació dels treballadors familiars, mitjançant una prova d'accés, puguin validar el seu títol de formació ocupacional en una titulació superior. Esperem que això es pugui aprofundir més qualitativament. Segurament, aquesta no és la via més adequada —això formaria part d'un altre debat, del desplegament de la LOGSE. En tot cas, ho deixem així, però el que volem dir és que els treballadors familiars han de poder validar la seva titulació de formació ocupacional i millorar la qualitat del seu servei.

El sisè punt tracta d'establir indicadors de qualitat en la prestació del SAT, així com control i inspecció. És evident que el fet que no existeixi un conveni en el sector dificulta moltíssim la prestació d'aquest servei i la qualitat i els drets de les persones que exerceixen aquestes funcions. Per tant, el reglament és necessari i és urgent que es porti a terme.

I, finalment, el punt setè reclama que el Govern, que ja ha promès un llibre blanc –i, potser, aquest últim punt, com dèiem al senyor Hinojosa, no està ben explicat– sobre els nous filons d'ocupació, hi inclogui les professions de proximitat per evitar la disbauxa, com deia fa un moment, amb els cursos de formació ocupacional.

Amb aquesta Moció, en definitiva, senyores i senyors diputats, pretenem avançar en l'adaptació dels mecanismes protectors de les noves necessitats socials a la realitat sociològica. Les coses canvien, l'envelliment de la població és un fet; la dependència és una realitat i no podem optar atendre-la o no atendre-la; és una nova situació a la qual s'ha de donar resposta necessàriament, a la qual un Govern responsable ha de donar resposta obligadament.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident segon el substitueix en la direcció del debat.)

Aquesta Moció va en aquesta direcció. Sembla ser, pel que he vist, per les esmenes presentades, que serà acceptada quasi per unanimitat. Per tant, me'n congratulo ja i em reservo la paraula per contestar els companys, els dos grups que presentem esmenes.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. Per defensar les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Tolosana.

La Sra. Tolosana i Cidón

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds ha vist amb molta satisfacció la presentació d'aquesta Interpелlació i de la Moció subsegüent, perquè, recollint les paraules de la senyora Barenys, cal donar resposta a una nova realitat; no és una qüestió graciabla, són uns drets que han de ser drets reconeguts, articulada la manera d'oferir-los i que, a més, han de recollir una nova realitat: canvis demogràfics, evolució social i econòmica de la nostra societat. El fet que les persones que puguin viure més anys ho facin amb bona qualitat de vida, i com això comporta una necessitat d'ajut que no pot deixar-se en mans de les famílies, que és tant com dir en mans de les dones, i no és només –i molt principalment ho és per això, però no només per això–, perquè les dones s'incorporin al món del treball, sinó perquè la vida urbana està configurada d'una manera diferent, d'una manera canviant que demana noves respostes.

Per tant, nosaltres entenem que les dues, la Moció i la Resolució, que són els punts de partida d'aquesta Interpелlació, el seu compliment, que se situava en els

objectius d'expansió de la xarxa i de garantir la qualitat de la prestació d'aquest servei, queden molt ben recollides aquestes dues necessitats en la Moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Per tant, avancem ja el nostre suport a tots els punts d'aquesta Moció, tant perquè el primer impulsa el desenvolupament de la xarxa d'ajut a domicili fins a unes quotes que nosaltres entenem mínimes, o com a mínim necessàriament desitjables en un període a mig termini. En el segon punt, perquè parla d'un pacte institucional absolutament necessari entre el Govern i les administracions locals, que es va dir reiteradament que tenen les competències, però nosaltres també estem d'acord amb el que ha dit la senyora Rosa Barenys, que no és un problema de discutir competències, sinó de garantia de serveis. La tercera, el Reglament, la necessitat de presentar el Reglament, que ja és una necessitat que porta cinc anys de retard, per tant, és una urgència. La quarta, perquè entenem que la unificació dels perfils, dels diferents perfils formatius dels cursos de formació ocupacional orientats cap a aquest servei és també una necessitat.

Dèiem amb la senyora Barenys, ahir, que tot el tema de la formació seria un tema que mereixeria –de la formació en aquests àmbits– una reflexió vinculada als temes educatius i formatius, i, sobretot, al desenvolupament de la nova formació professional, que, per tant, això obre pas a una possible interpелlació o proposició no de llei que ens permeti aprofundir en aquest tema.

Nosaltres, veient el Mapa de la formació professional, hem vist que no contempla, ara com ara, pel que fa a la família de serveis socioculturals i a la comunitat, no contempla cicles de grau mitjà; parla només de cicles de grau superior. I aquí entrariem en un debat de si és més formació –que això sempre és important–, o si és també un perfil de les persones que accedeixen a aquest tipus de servei, un perfil molt concret que, segurament, no es pot estandarditzar com en qualsevol altra professió, basant-se només en la titulació prèvia, i, per tant, no és només la necessitat que tinguin batxillerat o que hagin aprovat l'ensenyament obligatori per accedir-hi amb els dos nivells corresponents, sinó que segurament mereixeria una reflexió i una capacitat de trencar aquestes uniformitats de demanda prèvia de titulació per canviar segurament el criteri i parlar de la maduresa de les persones i de la complexitat del servei.

El punt número 5 recull..., continua parlant de la formació i recull una demanda molt sentida pels professionals que actualment exerceixen aquestes funcions, que és la possibilitat de proves d'accés per tenir una titulació reconeguda. Aquí nosaltres entenem que caldria també pensar-ho, com deia abans, segurament, hauria de ser motiu d'un altre –per això no ho hem esmenat– debat, com també es pot accedir al grau mitjà, però això ja seria un tema d'un altre debat.

El punt número 6, nosaltres estem absolutament d'acord amb ell, que necessitem establir uns indicadors de qualitat en la prestació dels serveis i control i inspecció de les empreses o entitats que concerten la prestació. I nosaltres hem fet una petita esmena, perquè tenim coneixement per part del sector que moltes vegades un

vint per cent del servei es fa en negre, és a dir, que hi ha una situació laboral realment molt insatisfactòria per a les persones, per als professionals que desenvolupen aquest servei. I nosaltres pensem que un indicador de la qualitat, perquè la satisfacció i el reconeixement professionals repercuteixen, a part de la dignitat dels treballadors, també en la qualitat de la prestació del servei; nosaltres hem fet una esmena per tal de recollir aquest tipus d'indicador, per a nosaltres, a més a més de justícia per als treballadors, indicador de qualitat, que és que inclogui el tipus de regulació laboral dels professionals.

Finalment, el punt número 7, que és la presentació –deia la senyora Barenys, potser que la redacció no és absolutament correcta, però entenem que vol dir l'estat de la qüestió. I, per tant, a tots aquests punts de la Moció, i demanant a més que s'accepti la nostra esmena, el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds hi donarà un suport molt convençut.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. Per defensar les esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Rafael Hinojosa.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup ha volgut presentar un parell d'esmenes a la Moció que avui ha defensat la senyora Rosa Barenys, més que res per completar alguns aspectes que a nosaltres ens semblen que podrien enriquir i completar la intenció de la mateixa Moció.

Avanço ja, d'entrada, que nosaltres estem bàsicament d'acord amb tota la Moció, però ens sembla que en el punt primer, que la Moció situa al llindar de l'atenció l'assistència domiciliària en un 4% d'aquí a tres anys, ens sembla que és limitatiu i que podríem afegir-hi: «com a mínim». «Com a mínim», per què? Perquè no és una..., primer, perquè estem en una situació que ja el mateix conseller va reconèixer l'altre dia, i ho va lamentar molt, estem en una situació molt llunyana de les mitjanes europees, estem a 1,7, a 1,8 o a 1,6, és igual, no arribem als 2, i Europa està entre el 7 i el 8. Per tant, posar-nos una limitació del 4, em sembla poc ambiciós, i, diguem això, diguem «com a mínim», i si podem arribar al 7, arribem al 7.

L'altre aspecte d'aquesta..., dintre de la valoració –que suposo que coincideixo totalment amb l'explicació que ha donat avui i que va fer, que va donar l'altre dia la senyora Barenys– de la gravetat i de la importància que dia rere dia tindrà aquesta activitat de l'atenció domiciliària, no solament per a l'envelliment... Jo no estic d'acord amb la xifra que ha donat, senyora Barenys, em sembla que no estem al 15, no arribem al 14% de gent gran, però és igual; tant és que sigui un milió com 800 o 850.000. La veritat és que anirem creixent, i anirem creixent per dues qüestions: no solament per l'envelliment lògic, produït per la major esperança de vida, sinó per altres factors, com són els accidents. Els accidents

que situen moltes persones en una situació d'invalidesa absoluta, amb necessitat d'algué que els ajudi i algun tipus de minusvàlids que també necessiten aquesta atenció. Per tant, diguem que el capítol d'atenció domiciliària, evidentment, cada vegada haurà de ser més tingut en compte per les administracions públiques que vulguin ser justes amb la seva població.

La segona esmena simplement és per matisar, no pretenem canviar el sentit del punt número 3, però volem matisar. Volem deixar clar, naturalment, que s'ha de fer el que diu el punt, tot el punt, però nosaltres volem remarcar que els primers responsables, els primers que han de donar el pas endavant són els ajuntaments; els ajuntaments que tinguin més de 20.000 habitants i els consells comarcals. És un element important a tenir en compte: els consells comarcals tenen una responsabilitat en aquest tema.

I això no perquè vulguem... –hi estic d'acord, senyora Barenys–, no perquè la Generalitat, el Govern del país se n'hagi de desentendre, no, no és per això, i no és per això com ho demostra la realitat d'aquest moment, que el 72%, pràcticament, de la inversió, del cost d'aquest servei va a càrrec de la Generalitat i el 28 a càrrec dels ajuntaments. Vull dir, no se n'ha de desentendre, ni està en la intenció del Govern aquest ni de cap altre govern que pugui venir en el futur; però sí, per situar les coses com són: la responsabilitat és d'uns i d'altres, però d'uns més que d'altres; llavors, del que es tracta és de complementar i atendre tota la població necessària.

Hi ha un tema que vostès han iniciat, sobretot la senyora Carme Tolosana hi ha insistit potser una mica més, i com que em posiciono respecte a la seva esmena, em permeto simplement posar en qüestió les titulacions. Jo crec que és important, però és important que sapiguem què volem, perquè segons quins tipus de titulació demanem farem inviable l'assistència domiciliària. Però com que vostè mateixa diu que és objecte d'un altre debat, ja en parlarem en el seu moment, però només vull dir que si demanem una titulació excessivament específica, probablement tindrem problemes; tindrem més problemes per atendre les persones que necessiten d'aquesta ajuda.

I respecte a l'esmena concreta d'Iniciativa, res a dir, perquè, de fet, és per imperatiu legal que s'ha d'especificar quin tipus de contractació es fa. Però la por que vostè té, no es resol amb aquest tema; la seva esmena no resol el tema del vint per cent de treball negre, no es resol. Però, bé, la intenció és aquesta, i nosaltres la recolzarem i la votarem favorablement.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Els grups poden fixar la seva posició. Pel Grup Mixt, té la paraula l'illustre diputat senyor Xavier Bosch.

El Sr. Bosch i Garcia

Gràcies, senyor president. Des de l'escó mateix, per dir que, bé, d'entrada, ja manifestar el nostre suport a aquesta Moció, presentada per la diputada Barenys, del

7822

Grup Socialista. Recordar, com ja s'ha dit, que el tema de l'atenció domiciliària és un tema tractat a bastament en aquest Parlament, tant en ple com en comissió; que hi ha una evidència d'envelliment de la població que no cal recordar ni remarcar, perquè tots en som perfectament conscients.

També hi ha l'evidència que cada cop hi ha més gent gran que viu sola, per les circumstàncies socials que hi ha en aquest país i en el nostre entorn cultural i geogràfic. Que, a més a més, com deia el diputat senyor Hinojosa, també s'han de tenir en compte molts altres casos de persones que, sense ser grans, es troben en situacions d'invalidesa i que requereixen atenció; una atenció que històricament sempre ha estat a càrrec de la família, però que cada vegada més, en la nostra societat, per les circumstàncies demogràfiques i també per l'augment de la consciència de la necessitat d'atenció social organitzada i planificada des de les administracions, doncs, hi ha un augment de la demanda. I, per tant, tot això fa que l'atenció domiciliària sigui una peça clau del sistema de serveis socials, que està prevista a les lleis del nostre país sobre el tema de serveis socials, però que des que es van aprovar fins ara crec que es pot constatar una manca de prevenció i, sobretot, una manca de les inversions necessàries per poder tirar endavant aquest servei i poder-lo estendre a tot el país i a totes les persones necessitades.

També és cert que hi ha hagut, com tothom sap, un gran debat sobre els geriàtrics a Barcelona, i, en definitiva, sobre les residències assistides per a la gent gran a Catalunya. No fa gaires dies el conseller de Benestar Social, en una entrevista a l'*Avui*, en parlava, i afirmava –i això estava remarcat en el títol– que el dèficit greu no és el de geriàtrics, sinó d'atenció domiciliària. Crec que en aquest aspecte el conseller té tota la raó, però també, diguem-ne, cal posar les mesures perquè aquest dèficit es pugui cobrir.

La Moció socialista, de la diputada senyora Rosa Barenys, ja fa una llista de les coses que s'han de tirar endavant per poder, diguem-ne, assegurar aquest servei, des de l'impuls a la xarxa de servei d'ajuda a domicili; afavorir el pacte institucional, que l'esmena de Convergència i Unió converteix en «desenvolupar». En tot cas, són matisos, però que, en principi, crec que volen el mateix: la unificació dels diversos perfils formatius, l'edició d'un reglament, el mapa, etcètera, el llibre blanc, és tota una sèrie de planificacions i de mesures que, possiblement, s'haurien d'haver pres fa temps, però que encara, desgraciadament, estan pendents, malgrat que la legislació vigent a Catalunya ja fa anys que ho marca.

En qualsevol cas, és important que s'aprovi aquesta Moció, que es tiri endavant i que estiguem d'acord tots els grups parlamentaris per tal que les institucions en les quals cadascú pot influir d'una manera o una altra assumeixin aquesta prioritat, i no és només, evidentment, el Govern que l'ha d'assumir, sinó que també els ajuntaments i consells comarcals, i en aquest cas, possiblement més que en altres elements, els serveis socials han d'assumir aquesta responsabilitat perquè es pugui tirar endavant i puguem preveure, amb temps i en condicions, l'evolució demogràfica de la nostra pobla-

ció i garantir la perfecta atenció de totes aquelles persones que necessiten aquest suport. Bé, en definitiva, doncs, poden comptar amb el suport dels partits que formem part del Grup Mixt.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Sí, gràcies, senyor president. També des de l'escó estant, si m'ho permet, per anticipar ja el suport del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana al conjunt de la Moció presentada pel Grup Socialista. Hem de reconèixer, ja d'entrada, que aquesta és una moció important, el debat de la interpellació va ser molt interessant i és important de la mateixa manera que van ser importants les mocions 126/V d'aquest Parlament, 46/V, que són dues mocions de referència ja en aquest terreny, i per tant que ja té precedents, com s'ha dit, aquest debat en aquesta cambra. I és important perquè planteja alguns objectius com ara la necessitat d'expandir o de fer créixer la xarxa pública com a prestació bàsica que és del sistema públic de serveis socials, però també per la necessitat de millora de la qualitat del servei. Val a dir que és un servei que pretén o que vol o ve a atendre un segment molt important i molt sensible de la nostra població i que presenta uns greus condicionants de dependència, en ocasions fins i tot –com es deia l'altre dia– de caire gairebé insuperable i que, juntament amb els canvis dels models familiars que es van experimentant progressivament en la nostra societat, genera un increment de la demanda d'aquest tipus de serveis sociosanitaris.

Com sigui que les respostes especialment en aquest àmbit dels serveis socials han estat clarament insuficients, constatades i reconegudes pel mateix Govern en paraules del mateix conseller Comas durant el debat, per raó que s'han frenat de forma molt important, s'ha imposat una certa quarantena a aquesta potenciació i a l'increment de la xarxa durant aquests darrers anys –una evidència d'això són les *ràtios* ben diferents que mantenim no només pel que fa al nombre d'usuaris per cada cent persones, sinó fins i tot pel que fa al nombre d'hores que es manté d'una manera molt baixa i, per tant, molt lluny dels estàndards no només a casa nostra, sinó europeus...– i perquè, a més a més, aquest servei no ha estat regulat de forma explícita com sí ho han fet altres comunitats autònomes de l'Estat, més enllà del Decret 254, que és un reglament marc d'atenció social primària però que ens sembla que caldria que tingués un desenvolupament i un desplegament per tal de dotar de més i millor contingut i garanties aquest servei.

No sabem, però, si aquesta situació, com algú s'interrogava també durant el debat de la interpellació, es deu, és deguda a la discussió –entenem– estèril sobre quina és i quina no és l'Administració competent de forma directa amb la transcendència que això té sobretot per al tema del finançament; si l'Administració competent

és la Generalitat, si són els ajuntaments. Entenem que, després del traspàs dels SAD als ajuntaments, hi ha encara i manté una responsabilitat important, transcendental, el mateix Govern de la Generalitat en aquest àmbit dels serveis socials. I, per tant, des d'aquest punt de vista ens sembla totalment obligada la seva coresponsabilitat.

I finalment, com va reconèixer el mateix conseller, no existeixen indicadors per poder valorar la qualitat del mateix servei, i és un aspecte que es planteja en la Moció en el punt número 6. Per la resta, com sigui que els dos primers punts de la Moció han estat esmenats, però entenem que el mateix Grup de la majoria coincideix plenament amb la diputada que ha presentat la Moció pel que fa a l'impuls i al desenvolupament de la xarxa fins arribar a la cobertura del 4%, com a mínim, i pel que fa a la necessitat d'afavorir un pacte institucional entre el Govern i l'Administració local per elaborar un mapa de necessitats, òbviament, pel que fa a aquests dos punts, el nostre Grup no té absolutament res a dir, com està també absolutament d'acord en la necessitat que plantegen la resta de punts de la Moció pel que fa a l'elaboració d'un reglament d'atenció primària pel que fa a la unificació dels diversos perfils formatius dels cursos de formació i potenciar una única o una titulació ocupacional homogènia i pel que fa, òbviament, a l'impuls de les actuacions necessàries pel que fa a la formació dels treballadors d'aquest àmbit i que es contempli això en els currículums formatius de la LOGSE.

Des d'aquest punt de vista, òbviament, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya ja anuncia el seu suport i vot favorable al conjunt de la Moció i, per tant, també indica la necessitat que la diputada socialista accepti les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, si així ho estima.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Isidre Bonet.

El Sr. Bonet i Palau

Moltes gràcies, senyor president, des de l'escó estant. L'avantatge de ser l'últim és que li fan a vegades els discursos tots els grups parlamentaris que han parlat abans i en aquest cas a mi només em queda dir que estem totalment d'acord, el nostre Grup, en tot el que han dit els anteriors.

El Servei d'Ajut Domiciliari ha de ser el primer pas per a l'ajut a la gent gran. Moltíssima gent es continuaria quedant al seu habitatge habitual, moltíssima gent no pensaria en residències i a la millor no hauríem d'escoltar aquests debats pujats de to entre diferents institucions si el Servei d'Ajut Domiciliari funcionés i funcionés plenament. Moltíssima gent a casa seva amb un mínim d'atenció estaria, fins i tot m'atreveixo a dir que més ben cuidada que a moltes residències actuals. És per això que val la pena encoratjar-nos tots perquè el Servei d'atenció domiciliària funcioni i funcioni bé, i és per això que el nostre Grup hi donarà suport.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. Barenys i Martorell

Sí, gràcies, senyor president. Manifestar, en nom propi i del Grup Socialista, la satisfacció pel recolzament que tots els grups parlamentaris donen a aquesta Moció; satisfacció que es fonamenta en la constatació que tots anem avançant en la necessitat, tots els grups parlamentaris anem avançant en la necessitat de poder desplegar aquest servei, aquesta prestació bàsica del sistema de serveis socials de responsabilitat pública. Encara sort que al final de la legislatura sembla ser que ja hi ha un acord unànime sobre aquesta qüestió.

Amb relació a les esmenes, acceptar-les, evidentment, perquè s'ha manifestat el recolzament i el consens de tots els companys diputats que han intervingut en la defensa d'aquestes i en el seu posicionament. Simplement, dues petites observacions respecte a aquestes. Una, al senyor Rafael Hinojosa, que li podria dir en acabat en els passadissos, però perquè quedi gravat en el *Diari de Sessions*. Dir-li que la mitjana del Servei d'Ajuda a Domicili a Europa no és el 8%; és molt difícil calcular la mitjana, però hi ha països, com Alemanya i Àustria i Anglaterra, on està universalitzat, que no és un servei assistencial, sinó que és una prestació de la Seguretat Social per la qual cotitzen els treballadors amb un percentatge petit del seu salari bàsic; per tant, han avançat moltíssim més que altres països, que França o que nosaltres concretament, no? Per tant, la mitjana no és aquesta; el que sí és cert és que el Pla gerontològic a nivell de l'Estat tenia establert que a finals de l'any, del segle, a finals d'aquest any hauria d'haver-hi un 8% de cobertura mínima, però no hi hem arribat encara; no s'ha impulsat bé la qüestió i espero que des de Catalunya puguem posar el fonament per avançar en aquesta direcció.

Per la resta, senyor president, agrair, doncs, aquestes dues esmenes del Grup de Convergència i Unió, la primera i la segona. Crec que no caldria tornar a repetir les competències obligatòries de les administracions locals, però, en fi, de fet diem quelcom que ja està establert en les lleis i tampoc li fa nosa. Jo espero que, al marge d'aquesta concepció competencial estricta, puguem avançar en aquest acord i aquest pacte per trobar formes de finançament i mitjans per desplegar el Servei social d'ajut a domicili.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident segon

Gràcies, senyora diputada. Procedirem ara a la votació.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Procedirem a la votació de la Moció havent-se incorporat, perquè han sigut acceptades, les esmenes presentades pel Grup d'Iniciativa i pel Grup de Convergència.

Iniciem la votació.

La Moció ha estat aprovada per la unanimitat dels vots de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el cicle de l'aigua

Passem al vint-i-unè punt de l'ordre del dia: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el cicle de l'aigua. Presentada pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula per exposar la Moció el diputat senyor Ridao?, senyor Portabella? (*Remor de veus.*)

Endavant.

El Sr. Portabella i Calvete

Gràcies, senyor president...

El president

Prego a les senyores diputades i als diputats que guardin silenci.

El Sr. Portabella i Calvete

Senyores i senyors diputats, el plantejament que ha fet Esquerra Republicana de Catalunya amb aquesta Moció subsegüent a la interpellació que vam fer sobre el cicle de l'aigua és un plantejament de caràcter global no només sobre el cicle de l'aigua, sinó també sobre la percepció del cicle de l'aigua des del conjunt de la societat; és a dir que ha d'incloure totes aquelles activitats humanes i tota la incidència sobre el conjunt del territori. Això és important per nosaltres perquè entenem que és l'única manera que hi ha per fer un plantejament diferent del que s'està fent des de la Generalitat en relació amb la gestió dels recursos hídrics.

És des d'aquesta globalitat que nosaltres plantegem un seguit de qüestions, que són els diferents punts de la Moció, i que qüestionem i discrepem sobre aquest model de gestió que es basa més en el consum que no en la conservació de l'aigua. La necessitat d'apostar per la conservació de l'aigua més que pel consum de l'aigua es basa en el règim hídric, hidrològic que tenim en els països mediterranis, no només a Catalunya, sinó en el conjunt de països de clima mediterrani. Acostumats a unes pluges irregulars tant en el temps com en l'espai del territori, creiem que hem de ser especialment curiosos en la gestió d'aquest recurs i, per tant –com deia abans–, basar l'activitat des de..., o basar la utilització d'aquest recurs des de la conservació d'aquest recurs i no des del consum.

Això porta una sèrie de conseqüències que són immediates. La primera és practicar sistemàticament polítiques preventives enfront de polítiques de gestió de l'aigua. Això pot tenir un contingut molt lax i difícilment aplicable o pot tenir un contingut que es concreti en la quotidianitat de les actuacions de la mateixa Administració. Per exemple, nosaltres en proposem algunes que

ensem que podrien afavorir molt la utilització d'aquests recursos. En el punt 4 de la nostra Moció demanem el potenciament de la reutilització de les aigües com a mesura necessària i habitual per a la planificació integral dels recursos hidrològics. Aquí estem davant d'una possibilitat que podria incrementar molt substancialment l'ús d'aigua a Catalunya, molt probablement no per a l'ús de boca –que seria l'última part, diguem-ne, del procés de reutilització–, molt probablement no per al reg de camps de conreu –que seria la penúltima utilització a la qual nosaltres creiem que s'haurien de destinar les aigües reutilitzades–, però sí, en canvi, en tot un seguit de problemes que són clars que existeixen en el nostre territori. Per exemple, per a l'existència d'un cabal mínim en els rius –cosa que facilitaria enormement tota la polèmica a la qual aquests dies ens hem referit també aquí, en el Parlament, sobre la necessitat que es mantinguin els ecosistemes hídrics a Catalunya, i els boscos de ribera, etcètera–, però també per a una sèrie de funcions, com pot ser la refrigeració de les indústries; com pot ser el reg d'alguns esbarjos, d'algunes pràctiques d'oci, que facilitaria, diguem-ne, un consum que no fos net. És a dir, que fos amb aigües reutilitzades. De fet, això no és cap invent; de fet, això ja està contemplat en la legislació catalana; de fet, això ja s'està fent en molts i molts indrets del món i d'Europa, però, quan nosaltres diem això, el que estem dient és que s'espavilin, és a dir, que facin alguna cosa que realment vagi, de manera substancial, a reforçar aquesta línia –que no la veiem reforçada, sinó anecdòticament present– en la política del Govern.

També demanem que es tingui en compte la visió integral del territori. I això torna a ser una cosa que pot ser molt genèrica o pot ser d'una aplicació molt concreta. Justament en els indrets del territori on tenim menys recursos hidrològics és on hi ha una concentració més gran de població. Però no només això, sinó que és també on hi ha una concentració més gran d'activitat de tot tipus, i ens centrem en aquelles activitats de caràcter lúdic que consumeixen una gran quantitat d'aigua i que no són imprescindibles. I vam un posar un exemple, que és el dels camps de golf. No es tracta de fer una batalla a mort amb els camps de golf; es tracta que els camps de golf són un tipus d'oci que té un alt consum hidrològic que difícilment es pot permetre el país en les condicions de gestió actual. I nosaltres el que diem és això: no té sentit que es vagin fent més camps de golf, quan els camps de golf que hi ha actualment no estan ocupats o en plena activitat, i alhora anar-los posant en indrets on hi ha dèficit hídric. Perquè aquests camps de golf necessiten –per a la seva existència, per al manteniment de les infraestructures– una gran quantitat d'aigua. Per tant, nosaltres, el que reclamem és que hi hagi una estratègia conjunta i que, en aquesta estratègia conjunta, també hi entrin els camps de golf. Abans de prendre una decisió sobre si es dona una nova autorització o no per construir un nou camp de golf, que es pensi en l'escassetat del recurs que tenim, i en el que això significa i representa a l'hora d'habilitar un nou espai per a un espai d'oci que té una utilitat molt relativa.

També plantegem, en relació amb els incendis forestals, que es prenguin mesures urgents sobre les conques hídriques en els llocs on hi ha hagut incendis, perquè la

conseqüència sobre la xarxa ja configurada de recursos hidrològics quan hi ha un incendi forestal és molt gran, i és de desestructuració; és, en definitiva, de pèrdua de la utilitat, o dels canals, com deia abans, de les conques ja establertes en aquestes zones. I això significa dificultats sobre la població, a part de les que comporta que s'hagi produït un incendi forestal en aquella zona. Vostès no han actuat, des del Govern, d'una manera correcta, en uns terminis de temps prudents i de manera eficient sobre les conques dels rius o dels torrents, que s'han vist afectats per un entorn que ha estat cremat, fruit d'un incendi forestal.

I per últim, proposem també que no facin només campanyes d'estalvi i ús eficient de l'aigua quan hi ha sequera. I utilitzava un argument que casualment, aquesta setmana, i per al sector, justament, hídric, ha estat fortament reforçat, del que nosaltres vam dir. És a dir, aquestes campanyes d'estalvi i d'eficiència d'aigua en sequera serveixen per a molt poc, i el mateix sector aquesta setmana ho ha estat dient. És a dir, per tant, el sentit que tenen les campanyes d'estalvi i ús eficient de l'aigua, que el té, i en té molt, és de fer-los de manera prolongada; és de fer-los de manera continuada; és de fer-los tant a la tardor com a la primavera, tant a l'estiu com a l'hivern, i de plantejar-ho com un model sostenible de la gestió de l'aigua.

Per això, nosaltres presentem una moció que pot tenir molt de sentit o en pot tenir poc; pot tenir poc sentit si vostès agafen aquests termes de manera genèrica i es perden en les declaracions dels textos i de les lleis que es fan sobre la gestió de l'aigua, però pot tenir molt de sentit –i, òbviament, és en aquesta línia que el presentem– si, fruit de l'aprovació d'aquesta Moció, vostès prenen unes decisions que concretin o que especifiquin el que nosaltres els presentem. Per tant, nosaltres els demanem un vot favorable, un vot favorable a aquesta Moció, un vot favorable a la voluntat d'introduir les concrecions d'aquesta Moció –que les té– en la pràctica de la gestió del cicle de l'aigua i, en definitiva, d'aquest recurs imprescindible per a totes les activitats que es realitzen a Catalunya i a la resta del món.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. No s'han presentat esmenes a aquesta Moció. Poden intervenir els grups per fixar la seva posició. En primer lloc, el Grup Mixt: té la paraula el diputat senyor Bosch.

El Sr. Bosch i Garcia

Gràcies, senyor president. Que l'aigua és un bé limitat és una certesa de la qual probablement no tothom n'és conscient al nostre país; potser perquè des dels poders públics no s'ha fet, tampoc, una tasca de conscienciació en aquest sentit. I caldria que hi hagués una conscienciació general que no hi ha aigua per a tot allò que es vulgui i, per tant, cal fer polítiques dirigides a l'estalvi i a l'ús eficient, i també per a la reutilització. I aquesta política cal fer-la a tots els nivells, començant pel consum humà. Cada vegada consumim més aigua

i, en aquests moments..., en aquests moments potser no, perquè s'han començat a fer algunes campanyes dirigides a l'estalvi, però fins fa pocs mesos hi havia instal·lat el criteri que l'aigua és un bé il·limitat, quan en realitat és un bé escàs. Per tant, al marge de contingències singulars –com la de la sequera que estem patint actualment–, cal anar introduint la cultura de l'ús eficient, de no gastar més aigua que l'estrictament necessària. Cal fer aquesta política en l'ús agrícola de l'aigua, que és el que s'emporta el tros més gran del pastís, en el sentit que és el sector que més aigua consumeix. I és cert que els nous regadius ja tenen en compte un ús més eficient, més estalviador i igualment beneficiós per a les plantacions i els productes agrícoles, però hi ha encara molt de reg a manta i, per tant, ens hauríem pogut estalviar molts diners construint determinats pantans, si aquests diners s'haguessin destinat a atorgar ajudes als pagesos per tal que poguessin adequar nous sistemes de reg a les seves explotacions, per tal de –sense demèrit de les seves produccions– poder estalviar aigua a un nivell molt significatiu.

També cal buscar l'eficiència en el consum industrial de l'aigua, si bé és cert que en aquest àmbit s'ha avançat notablement i el consum, d'uns anys ençà, s'ha reduït de manera considerable. I finalment, podríem parlar del consum lúdic, centrat molt –almenys pel que fa a la polèmica– en els camps de golf. En aquest àmbit creiem que cal ser selectius; hi ha llocs de la nostra geografia –els que tenen uns nivells de pluviometria més elevats– en els quals la instal·lació d'un camp de golf no suposa cap problema apreciable, almenys pel que fa a la necessitat d'aigua; en canvi, hi ha altres indrets on la seva ubicació pot ser molt més conflictiva. Per tant, caldria ser selectius, i allà on l'aigua és un bé més escàs seria convenient derivar les ofertes lúdiques cap a altres direccions.

Per tant, campanyes de sensibilització, sí i sempre, no només quan tenim l'horitzó negre i no precisament de núvols, sinó d'incapacitat d'oferir i de permetre un consum incontrolat d'aigua per falta de reserves. Però, a més, necessitem la intervenció activa de l'Administració, i intervenció activa vol dir esforç pressupostari, diners per tal de cobrir i esmenar algunes deficiències, com les esmentades abans pel que fa al reg, i afavorir un ús racional de l'aigua, el seu estalvi i la seva reutilització.

Els vuit punts de la Moció, per bé que molt genèrics, ens semblen molt pertinents i positius; van en la direcció que nosaltres considerem correcta i, per tant, els diputats del Partit per la Independència votarem favorablement la Moció presentada.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Intervé seguidament, també pel Grup Mixt, la diputada senyora Maria Olivares.

La Sra. Olivares i Usac

Gràcies, senyor president. Per a nosaltres també resulta preocupant la degradació que han sofert les finances de les Junes d'Aigües i de Sanejament, per l'ordena-

ció i gestió de l'aigua al nostre país. No s'han respectat, tampoc, les competències dels municipis, quan són ells els responsables de garantir l'abastiment i potabilitat de l'aigua domiciliària. Estem completament d'acord amb l'esperit de la Moció que presenta Esquerra Republicana, perquè creiem que una política hidrològica correcta ha de conduir i afavorir l'equilibri territorial i una planificació fonamentada en el condicionament de l'estructura socioeconòmica de la conca hidrogràfica, ja que, a part del malbaratament de l'aigua, existeix un desequilibri territorial provocat per la seva irregularitat de distribució, els dispersos regadius i la sobreposició de les diferents comunitats autònomes en les confederacions de conques. També estem d'acord en la conveniència de la gestió integral del cicle de l'aigua transversal, de conservació i restauració dels llits dels rius, torrents i aqüífers que puguin estar afectats pels incendis o infraestructures.

Quant a la reutilització com a element bàsic a considerar en la gestió dels recursos hidràulics, ho considerem indispensable. Regenerar aigües residuals depurades i tractades pel sistema terciari, que les converteix en adequades per a la seva reutilització, contribuiria a la protecció ambiental i a la preservació dels recursos hídrics i econòmics. Els Verds estem d'acord amb l'estalvi i la reutilització de tots els recursos, tant els energètics com els materials i, en aquest cas, l'aigua. Cal unificar la gestió del recurs, refer la planificació hidrogràfica, harmonitzar la demanda amb l'estalvi i preservar la qualitat de l'aigua, respectant els ecosistemes que en depenen, incorporant la política hidràulica a la política econòmica, social i ambiental i, en definitiva, com a factor de reequilibri territorial i desenvolupament sostenible.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula el diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. De l'escó estant, i breu, perquè ja hem fet un debat prou llarg –tot ahir– sobre aquest tema de l'aigua, i segur que el continuarem en un proper Ple, a l'hora de debatre les mocions subsegüents a les interpellacions d'ahir. En general, estem d'acord amb aquesta Moció; de fet, no pot ser d'una altra manera, és una declaració de principis que, de ben segur, no hi haurà cap grup d'aquesta cambra que s'hi oposi, i nosaltres potser hi trobem a faltar una mica més de concreció a l'hora d'explicar com s'ha de fer aquesta gestió sostenible que proposa el Grup d'Esquerra Republicana.

Fins i tot, en la discussió d'ahir, hi va haver alguns compromisos per part del Govern que anaven molt més enllà del que aquí està escrit, i que seria bo poder-ho transcriure en una moció subsegüent, evidentment, perquè es pogués portar a terme; com, per exemple, la revisió del Pla hidrològic. En tot cas, doncs, seria un element clau i molt concret, que ens portaria, també, una

altra visió de la que tenim de la gestió de l'aigua. Nosaltres creiem que hem d'anar molt més enllà de les declaracions solemnes com aquesta Moció, i passar a l'acció, i fer propostes molt més concretes i aplicables d'una gestió sostenible de l'aigua. Intentarem, doncs, que en la propera Moció que es discuteixi en aquest Ple hi hagi molta més concreció per poder avançar en aquest sentit.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula el diputat senyor Aige.

El Sr. Aige i Sánchez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tal com es va veure en la interpellació, sembla ser que hi va haver un acord general en el fons, i avui sembla ser que també hi serà, en la forma en què es presenten els punts que se substancien en aquesta Moció subsegüent.

Voldria començar dient, de totes formes, que en la gestió del cicle de l'aigua hi ha dos qüestions fonamentals que vostès ja coneixen: el reciclatge de l'aigua i una utilització més racional de la demanda sense perdre de vista el factor de la quantitat i de la qualitat de l'aigua. En aquest sentit, és important, entre d'altres, el tema dels embassaments, i caldria esmentar que l'Administració central ha portat a terme el pantà de Rialb que amb 400 hectòmetres es començarà a emplenar el dia 4 de març. Cito aquest esdeveniment per la gran importància que té per a les terres de Lleida. L'altra qüestió important que gira entorn als problemes de la gestió de l'aigua és el desequilibri territorial que hi ha entre el litoral i les terres de l'interior. Després en faré un esment.

Començant pels punts..., el punt 1, on es proposa orientar el cicle de l'aigua des d'un plantejament global, creiem que es dona resposta amb la creació de l'Agència Catalana de l'Aigua, creada a finals de 1998 i que significa la gestió única del cicle sencer. Des del nostre Grup anem seguint, per altra banda, el problema de sanejament d'aigües residuals urbanes, sabem que en aquest moment hi ha 210 depuradores en servei, i darrerament se n'han fet 28 més. Per tant, creiem que es treballa en la direcció correcta. Per altra banda, hi ha un grau de compliment elevat també de la Directiva 91/27, de la qual cosa ens felicitem. Queden, no obstant això, moltes tasques per treballar i per realitzar, tal com el tractament de fangs generats per les depuradores. Sabem que es treballa en aquest sentit, però cal recordar-ho. També som conscients que les indústries estan declarant la càrrega contaminant abocada, i el nombre d'indústries que fan aquesta declaració augmenta de forma gradual. No voldria acabar aquest primer apartat sense incidir en el control de la qualitat de l'aigua que s'ha d'augmentar, però que som conscients de l'esforç que es fa, en aquest sentit, amb 497 punts de mostreig de què es disposa en aquest moment. Per tant, considerem positiu i adequat el plantejament d'aquest primer punt de la Moció.

Amb referència al punt 2, que fa referència –ho repetixo– a la prioritització mitjançant polítiques preventives de la contaminació de l'aigua en tots els sectors productius enfront de la gestió de l'aigua ja contaminada, hem de dir que hi estem d'acord, però que som conscients de les dificultats. Per exemple, citaríem algunes concessions que rescatar-les comportaria problemes, fins i tot, jurídics. Tot i això, és desitjable la proposta d'aquest punt i sens dubte ajudaria a una millor reutilització de l'aigua i cura del medi natural.

El punt 3 fa referència a evitar la proliferació d'activitats lúdiques que consumeixen gran quantitat de recursos hídrics. Aquesta proposta està formulada en forma correcta, i per tant, nosaltres hi estem d'acord. Però cal mesurar adequadament la necessitat d'un nombre determinat d'aquestes activitats per tal de complementar-la amb l'oferta turística que representa una indústria de gran potencial econòmic per a Catalunya.

El punt 4 fa referència a la potenciació i la reutilització de les aigües com a mesura necessària per a la planificació dels recursos hídrics. Estem d'acord, però cal estudiar els resultats a obtenir i relacionar-los amb l'esforç econòmic que s'ha de fer per obtenir-los.

El punt cinquè, estem d'acord, parla de plantejar la gestió del cicle de l'aigua mitjançant estratègies transversals de conservació de l'aigua. Bé, nosaltres d'una forma literal estem d'acord amb aquest punt; per tant, no val la pena allargar-se més.

El punt sisè fa referència a actuar amb celeritat davant els canvis hidrològics que es produeixen després dels incendis forestals, restaurant així mateix els llits, els torrents, rius i aqüífers. Hi estem d'acord, tots tenim a la memòria l'incendi que es va produir al Bages l'estiu passat, i sabem que es treballava en aquell moment, precisament ja en aquesta direcció.

El punt setè, quan parla de realitzar campanyes anuals per a l'estalvi i l'ús eficient de l'aigua independentment de si hi ha o no hi ha sequera, ens sembla correcte. I en aquest punt sí que entraria el tema del reequilibri. Com vostès saben, el reequilibri territorial de Catalunya és una qüestió encara per abordar amb més profunditat. Vostès saben que el 80% de la població es troba al litoral. També són coneixedors que l'aigua no es reutilitza prou al litoral, sinó que s'aboca directament al mar, i podria ser utilitzada..., precisament, retornar-la cap dins una altra vegada, terra endins una altra vegada –ho repetixo–, es podria reutilitzar com una barrera per a la salinització o bé per a qüestions industrials o per a qüestions agrícoles. En qualsevol cas, la campanya divulgativa o pedagògica que es faci serà positiva. Altres països com Dinamarca, que tenen més aigua que nosaltres, la fan, i per tant, sembla ser que, si la fem, alguna cosa ens trobarem en el futur.

Senyores i senyors diputats, no em vull allargar més. Hi votarem favorablement, dir només que votarem favorablement els set punts de la proposta.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Socialista té la paraula el diputat senyor Manuel Nadal.

El Sr. Manuel Nadal i Farreras

Senyor president, des de l'escó mateix. Per anunciar el nostre vot favorable al conjunt de la Moció, en el sentit que és una Moció que ens sembla interessant i important, perquè el que proposa és la gestió global de l'aigua i, sobretot, el que es vagin posant en marxa mesures, sobretot, d'estalvi de l'ús de l'aigua, de prevenció de la demanda de l'aigua, procurant que cada vegada, doncs, la gent sigui més responsable, i alhora les mesures de reutilització i mesures alternatives, perquè, doncs, es vagi trobant més aigua disponible per als ciutadans.

Em sembla que són bones propostes, però tot i així –i una mica en consonància amb la interpellació que formulàvem ahir– el Grup Socialista considera que aquestes mesures són imprescindibles, són necessàries, però, segurament, no són suficients. I per això nosaltres estem amatents als diversos estudis que en aquests moments s'estan fent sobre quin és el dèficit d'aigua a les conques internes, que nosaltres pensem que n'hi ha –potser no tant com s'ha previst–, però que aquest dèficit s'ha de cobrir. I nosaltres creiem que cal estudiar totes les propostes possibles per preveure i resoldre aquest dèficit.

Per tant, votarem favorablement aquesta Moció, però anunciem que també, fruit de la interpellació d'ahir, en farem una que intentaria apuntar aquests temes de resolució, no dels problemes immediats, no de mesures preventives, sinó de mesures més estructurals per solucionar el dèficit d'aigua a les conques internes de Catalunya.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup de Convergència i Unió té la paraula el diputat senyor Josep Sánchez.

El Sr. Sánchez i Pagès

Moltes gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, senyor Portabella, vaig escoltar molt atentament la seva exposició en la interpellació que va presentar al darrer Ple, i avui mateix. I li he de manifestar que, en conjunt, amb la filosofia del tema estem totalment d'acord. Potser hi haurà alguna discrepància, però la trobarem més en l'aplicació d'aquesta filosofia en el temps.

Vostè impulsa una política en què es faci tot i, a més, es faci immediatament. Nosaltres, a la mateixa finalitat, hem d'introduir-li la variable temps, que és relativament escassa, i la disponibilitat de recursos, que sí que ho és i molt. I potser aquesta és l'única diferència. Perquè si observa detingudament l'actuació del Govern en matèria d'aigua, veurà que està orientada clarament a l'administració eficaç del recurs i a una visió integrada de la seva gestió, tal com vostè demana. Per tant, ja li avanço que, per coherència amb aquests plantejaments i perquè la visió estàtica dels objectius és la mateixa, el

nostre Grup votarà favorablement tots els punts de la Moció que ha presentat.

Entrant en matèria, vull dir-li que, mentre escoltava la seva exposició, em va venir a la memòria el que ens deia el nostre professor d'hidrologia i tecnologia hidràulica, ara ja fa molts anys. Deia: «És que en aquest país nostre plou poc i malament, no sap ploure.» I l'home tenia raó. Plou poc perquè estem immersos en un clima mediterrani amb pluviometria baixa i irregular, i malament perquè les pluges estan mal distribuïdes en el temps i en la geografia. Excepte la zona pirinenca, les pluges més importants són de llevant, amb aportacions intenses, curtes i de poca penetració, i al damunt produeixen erosió al terreny en la seva escorrentia. A més, i per fer-ho més greu, se situen, majoritàriament, a la franja litoral i prelitoral sense regar les terres de ponent que pateixen un clima continental sec i calorós. Aquest fenomen es veu clarament al litoral tarragoní, on pràcticament no tenim cap riu autòcton que mereixi aquest nom. I en un territori farcit de barrancs, format per l'erosió d'aigua que corre massa ràpidament per la superfície de la terra, donat que l'escassa cobertura vegetal que té no la pot retenir.

Contra això, doncs, què podem i què hem de fer? Crec que no hi ha dubte. Ho hem dit tots els grups. Hem d'emmagatzemar, hem d'estalviar, hem de redistribuir, hem de depurar, i hem de reutilitzar. Primer, emmagatzemar. No cal esmerçar massa temps explicant com aconseguir-ho. Construïnt grans infraestructures que permeten retenir les avingudes i laminar el flux d'aigua en el temps. Això ens fa possible mantenir els regs i els cabals ecològics dels rius en les èpoques de sequera i estiatge. Com a obres d'interès general, la seva execució normalment correspon a l'Administració central.

Estalviar. En aquest camp s'ha de treballar i es treballa en diversos fronts. En l'agricultura, que consumeix més del 50% dels recursos hidràulics. Qualsevol actuació en aquest camp és molt productiva, s'han d'anar substituint els regs a manta per altres mètodes més eficients, com el reg per goteig i per aspersió, i tots els que tendeixen a minimitzar el consum i la contaminació per adobs i pesticides. Hem parlat poc de contaminació per adobs, però crec que, a més, és molt important. Vull destacar que als nous projectes de regadiu ja s'imposen aquestes tecnologies orientades a l'estalvi. Val com a exemple el canal Algerri - Balaguer.

En la indústria poc a dir. Els centres productius cada vegada més utilitzen l'aigua que necessiten en circuit tancat, i installen les seves pròpies plantes depuradores. Els preus i els canons són, en certa mesura, dissuasius del consum. Quant a l'ús urbà de boca, vull afegir uns quants detalls que crec que no es varen posar prou de manifest en la interpellació. Es va parlar de la necessitat que en les àrees ajardinades dels municipis es tendeixi a utilitzar vegetació autòctona –menys necessitada de reg– en lloc d'espècies alienes a les nostres contrades i que necessiten més aigua per al seu manteniment. Hi estic totalment d'acord. Però hi ha un altre punt molt important, que és el bon funcionament de les xarxes de distribució. Els ajuntaments estan fent un gran esforç, d'acord. Però també és corrent trobar que el rendiment hidràulic d'algunes xarxes està per sota del 70%. I això

sense tenir en compte els subcomptatges dels aparells de mesura. L'ús de materials adients i les revisions periòdiques són claus per a la millora continuada d'aquestes instal·lacions i el seu rendiment.

Respecte a les campanyes de sensibilització, estem tots d'acord que són eficaces, sobretot, quan es fan de forma continuada i arriben com una pluja fina damunt la consciència dels ciutadans. L'experiència demostra que si es fan d'una forma sistemàtica, el rendiment és molt positiu, i encoratgem el Govern a mantenir en el temps les actuacions que ha encetat en aquest sentit, tant si hi ha sequera com si no n'hi ha. La creació d'un clima social d'estalvi és lent, però, a la llarga, molt rendible. També creiem que la penalització del consum excessiu és justa. L'aplicació en termes progressius del cànon d'infraestructura hidràulica i les tarifes per trams de consum que apliquen normalment els ajuntaments va clarament en aquesta direcció.

Parlem de redistribució. Dificilment podríem pensar en una distribució equilibrada i eficient d'aigua potable a l'àrea metropolitana de Barcelona, sense tenir en compte aquest concepte. L'ens públic Aigües del Ter - Llobregat es va constituir, precisament, per intercomunicar i gestionar els cabals provinents de les dues conques i poder subministrar de forma homogènia els recursos disponibles en cada moment. I això és un fet irrefutable.

També vull ressaltar aquí una obra que ha impulsat el govern, juntament amb els ajuntaments i les indústries del camp de Tarragona: el Consorci d'aigües de Tarragona. Sense aquesta obra de redistribució de recursos hidràulics, no parlariem a hores d'ara del desenvolupament econòmic, industrial i turístic de les comarques de Tarragona, ni existiria Universals Port Aventura, i la Costa Daurada, segurament, només subsistiria en la precarietat. Els que hem patit restriccions d'aigua mesos i mesos, o els que quan obrien l'aixeta es trobaven amb una aigua amb alta concentració de clorurs dissolts, sabem apreciar la importància que, per a la vida quotidiana i la vertebració del territori, ha comportat aquesta gran infraestructura.

Quant a la depuració podem dir que cap altra comunitat de l'Estat espanyol ha invertit tant i en tan poc temps per dotar els seus municipis de depuradores que permetin retornar les aigües residuals en bones condicions per ser reutilitzades. Fins ara s'han invertit més de 200.000 milions i hi ha 210 depuradores en servei, així com altres que estan en construcció. Per fer aquesta feina es va crear la Junta de Sanejament i es va implantar un cànon específic, un impost associat al cicle de l'aigua que grava directament la contaminació generada pels usuaris i que té com a destinació finalista el finançament de les obres de les EDAR, possibilitant el seu funcionament i el seu manteniment. Val a dir que aquest model ha estat copiat, quasi literalment, per altres comunitats d'arreu de l'Estat. També vull dir que el Govern de la Generalitat ha invertit més de 200 milions per arranjar les lleres dels rius, que estaven malmeses a conseqüència dels incendis d'aquest estiu.

Amb la reutilització tanquem finalment el cicle. Creiem que en aquest punt queda molt camp per córrer i no ens

podem aturar. No podem deixar que l'aigua en condicions de ser reutilitzada es perdi al mar sense possibilitats de recuperació. Ens hem de continuar esforçant per integrar-la en un circuit tancat. El senyor Portabella indicava l'altre dia que la gran concentració demogràfica a la zona costanera constituïa un inconvenient per a la reutilització. És clar que els abocaments d'aigua depurada que puguem fer aigües amunt de les lleres dels rius entren per gravetat als circuits de recàrrega, però també és cert que disposar al litoral de grans concentracions d'aigua depurada també té alguns avantatges a l'hora de ser reutilitzades per a regadius o per a reinjectar-les fent barreres contra la intrusió salina –encara que això, evidentment, té un cost de rebombament.

És en aquest esforç de reutilització que el nostre Grup vol encoratjar el Govern perquè continuï esmerçant esforços i recursos al màxim de les seves possibilitats, fent una planificació acurada de les prioritats i dels usos adients per a cada conca; potenciant l'agrupació de municipis i usuaris perquè, de forma mancomunada, orientin els seus esforços a l'assoliment d'objectius comuns. Val a dir que la creació de la nova Agència Catalana de l'Aigua i el Projecte de llei d'ordenació i gestió de l'aigua, que properament l'Executiu presentarà a aquesta cambra, té aquest objectiu: tractar l'aigua com un tot per així aconseguir una gestió òptima amb un model d'eficàcia i solidaritat.

És per tota aquesta coincidència en els objectius –repeteix– que votarem favorablement la Moció presentada.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Acabat el debat, procedirem a la votació de la Moció. Demano a les senyores diputades i senyors diputats que es preparin per a la votació.

Iniciem la votació.

La Moció ha sigut aprovada pel vot de la unanimitat de les senyores diputades i senyors diputats presents en l'hemicicle.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les subvencions a la formació ocupacional

Passem al darrer punt de l'ordre del dia d'aquest Ple, el vint-i-dosè punt: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les subvencions a la formació ocupacional, presentada pel Grup Socialista. Té la paraula per exposar-la el diputat senyor Josep Maria Rañé. (*Remor de veus.*)

No comenci fins que guardin silenci. (*Pausa.*) Pot començar.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, amb aquesta Moció fem allò que correspon a

un grup que no dóna suport al Govern i que representa una alternativa real; fem oposició i fem proposició. Les dues coses que se li demanen a un grup –repeteix– que no dóna suport a aquest Govern. Fem oposició quan reprovem la política del Departament de Treball de la Generalitat, i voldria dir-los –i aprofito, ara, aquest moment en què entra el conseller– que si algú –i suposo que molts– se l'ha llegida amb deteniment, aquesta reprovació, veuran que hi ha una diferència amb altres que hem plantejat fa poc en aquest mateix hemicicle, i és que aquí no parlem del conseller: parlem de la política del Departament. No parlem de la persona, parlem de polítiques. Per tant, amb tot el respecte cap a les persones, però amb tota la discrepància profunda cap a les polítiques, plantegem aquesta reprovació, perquè considerem que són elements polítics i no personals els que afecten aquesta situació. I fem proposició quan formulem un seguit de propostes per resoldre els problemes que hem detectat i que volem posar de manifest amb aquesta Moció subsegüent.

Amb la tramitació de la interpellació ja vaig dir, vaig plantejar que hi havien tres elements que ens semblaven importants. El primer, que no sabien, no podien o no volien controlar la gestió dels fons de formació ocupacional. I vam dir: «No sabem quina de les tres opcions és, però qualsevol d'elles és bastant dolenta.» Dèiem que la formació ocupacional no complia els objectius per als quals estava prevista; no servia per resoldre els problemes que eren la seva raó de ser, i dèiem que no havien pres mesures per arreglar aquest problema, malgrat que portava molt de temps amb aquest tema. Avui els haig de dir, d'allò que o no saben o no poden o no volen, que realment hem arribat a la conclusió que al Departament de Treball hi ha de tot. Hi ha persones que no tenen capacitat per controlar els fons de formació; hi ha persones que volen i no els deixen controlar els fons de formació, i hi ha persones que no volen controlar els fons de formació.

Des de fa més de dos anys, la Intervenció General del Departament d'Economia i Finances ha elaborat un informe que és demolidor per a les empreses del Grup Fidel Pallerols. Demolidor. Hi ha al *Diari de Sessions*, al del Parlament, tot un conjunt de preguntes formulades per aquest diputat per qui vulgui veure quins són els temes que estan plantejats; des del 27 d'octubre estan totes allà. Doncs, bé, dos anys després de fer-se aquest Informe, el 28 de desembre el conseller ens contesta dient que «la Direcció General d'Ocupació encara no ha pres cap mesura en relació amb aquest afer»; 28 de desembre: la Direcció General d'Ocupació encara està pensant-se què farà amb aquests informes, que no són d'un partit, ni d'un diari, ni de ningú; són del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat. Però és que, a més a més, ara apareix un element que ho complica encara més. Aquest centre ha tingut, s'ha produït la connivència de determinades persones dintre del Departament per arreglar, justificar, donar-li coherència amb una substitució massiva de documentació. És, doncs, un element d'una greu importància política que s'ha d'explicar, s'ha de valorar i que mereix, d'alguna manera, que aquest Parlament prengui una opció en relació amb aquest tema, en el sentit de reprovar aquesta política, aquesta manera de fer.

Els he dit en reiterades ocasions que la seva oferta de formació no respon a les necessitats reals de les persones i de les empreses, i haig d'afegir que la responsabilitat d'explicar als aturats que no troben feina perquè els falta la formació que necessiten és totalment seva. I no ho diem nosaltres: fa pocs dies una patronal de Terrassa deia que hauria d'anar a Eslovènia a buscar professionals. En els últims quatre anys s'han gastat 7.000 milions; seguim tenint quasi 200.000 persones aturades, i els empresaris catalans han d'anar a Eslovènia a buscar professionals formats. Això és no respondre els interessos ni dels aturats ni de les empreses. Aquests són diners per formar persones en atur, no per finançar viatges, ni de cap de setmana a Andorra ni d'empresaris a l'estranger. Aquests són diners per als aturats i les aturades de Catalunya. I això ho han d'explicar. Ho ha d'explicar el Departament, però ho ha d'explicar el Govern, també ho ha d'explicar el Govern, en aquest tema.

Aquest diputat ha afirmat, amb tota convicció i amb tota l'esperança i amb tota la certesa, que el conseller no ha estat el gestor dels fons públics. Però el conseller, el Departament, té responsabilitats; el Govern té responsabilitats. S'ha produït un conjunt de situacions que demostren que hi ha, si més no, una incompetència o una impotència per abordar els problemes. No han fet res. Els vam dir que havien de canviar polítiques i persones. Permetin un parèntesi: han canviat totes les persones que no estan ficades en aquest tema; tots els que se'n van són els que no estan ficats en aquest tema. Així no anem bé. Havia de canviar polítiques perquè li ho havia manat aquest Parlament. Hi ha dues resolucions de política d'orientació general i, a més a més, la van fer amb una llei d'acompanyament de pressupostos. Havien de respectar el Pacte per l'ocupació. Desaprofiten en profunditat les mil persones que tenen en el territori transferides des de l'1 de gener del 98.

El cas Genny és un exemple claríssim de descoordinació. El conseller va dir: «El dia 15 ens assabentem que estan fent cursos en una acadèmia; el dia 16 va un controlador, i el 17 tenim la dissort que això s'ensorra i moren dues persones.» Però s'oblida que el dia 1 de desembre, des de l'Oficina de Treball de la Generalitat, s'envia els alumnes a l'adreça que després, setze dies després, s'ensorra. És des de l'Oficina de Treball. Aquesta descoordinació no es pot produir, i no és voluntat de les persones que estan a les Oficines de Treball, que voldrien ser també controladors. Per això el primer punt de la Moció planteja que se'ls doni més competències i més capacitat d'actuació en aquest tema, i més capacitat de control.

Per això nosaltres plantegem en la nostra Moció que reordenin, que canviïn, que retirin l'ordre i que la facin molt més conseqüent amb el que aquest Parlament ha aprovat. Per això, en la nostra Moció li diem que compleixin aquella Ordre del Parlament que diu que la programació ha de ser repartida en base a criteris d'objectivitat, transparència, seguretat jurídica i participació —que no han fet, i després tenim aquestes situacions—; que distribueixin els fons amb equitat, amb discriminació positiva cap als col·lectius amb més dificultats, amb discriminació positiva cap als sectors com les dones, les

persones amb minusvalia o els joves sense formació, i que creïn un veritable servei que els permeti gestionar i controlar aquesta situació.

Aquestes són les nostres propostes de resolució. Si vostès fessin això, podríem enfocar i resoldre aquesta situació, i ho fem, però hem de constatar amb preocupació que aquest és un govern el qual, quan les coses no li van bé, perd els papers. Els va perdre a Turisme —el Consorci de Turisme va perdre els papers—; aquí no els ha perdut: els han canviat per un altre. I el que és més greu és que persones amb molta responsabilitat dintre del Departament han ajudat que les dades internes de l'Administració siguin modificades des de fora. Se'ls ha donat pas als arxius de la Generalitat perquè siguin modificats en funció d'interessos personals. I això és punible per part de l'empresari privat, però és reprobable des del punt de vista polític. I això justifica, si més no, aquest tema.

Aquest forat que té aquesta Conselleria no l'hem fet nosaltres. S'ha fet des de dintre; ho han fet des de dintre. Acceptar la reprovació és la primera condició per tancar aquest forat, no per tancar l'escàndol, tancar un forat d'un Departament de Treball i tornar a redreçar la política de formació ocupacional. I en aquest sentit, nosaltres considerem que s'hauria de prendre una acció decidida per fer-ho. Sabem que el conseller ha manifestat que vol anar-se'n; ho ha dit aquest matí i ho ha dit als mitjans de comunicació. Si més no, el que ha de fer, senyor conseller, permeti'm que li faci un consell, és, si se'n ha d'anar, abans d'anar-se'n, arregli aquest tema, cessi i depuri les responsabilitats que corresponguin i, si no ho pot fer per qualsevol raó, faci's un favor, faci'l a Catalunya i acceleri la seva sortida, perquè algú pugui posar ordre en aquesta situació.

Res més i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ha presentat esmenes el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds. Té la paraula per exposar les esmenes el diputat senyor Guillot.

El Sr. Guillot i Miravet

Gràcies, senyor president. El nostre Grup votarà afirmativament la Moció presentada pel senyor Rañé, alhora que hem presentat una esmena al primer punt, on s'assenyala la reprovació de les polítiques del Departament en formació ocupacional, on marquem la necessitat, també, d'assenyalar la manca d'objectivitat i de transparència, perquè creiem que així queda més entenedor el perquè d'aquesta reprovació. D'ençà l'anterior debat, que vam fer aquí també al Parlament sobre aquestes qüestions de la formació ocupacional, la veritat és que no s'ha millorat. No s'ha rectificat la direcció del Departament respecte a aquestes polítiques, i seguim igual. Aquesta incapacitat, la no-voluntat de rectificació per part del Departament, ens porta, doncs, també a donar suport a la reprovació que presenta el Grup Socialista en boca del senyor Rañé.

A ningú d'aquí se li escapa la importància de la formació ocupacional en la lluita contra l'atur, a la creació d'ocupació. A ningú se li escapa que és un dels instru-

ments més útils que es té per poder anar reciclant, adaptant al mercat laboral les necessitats de canvi que hi ha a les empreses, que hi ha dins del món econòmic i del món laboral. I davant d'això, i essent l'atur un dels principals problemes encara avui a Catalunya, nosaltres creiem que es pot qüestionar, de totes totes, l'eficàcia del que són les polítiques de formació ocupacional del Departament.

Els criteris de l'oferta –ho hem dit moltes vegades– estan regits pel que ofereixen les empreses, i evidentment aquestes es mouen a anar a buscar el benefici, anar a buscar l'estalvi de costos, anar a buscar aquell tipus d'oferta més senzilla i que els permet poder tenir més guanys, i, evidentment, això, la rendibilitat és escassa. Per altra part, hi ha una incapacitat real per part del Departament de controlar quina és la veritable eficàcia que tenen aquells cursos per al compliment dels seus objectius, que és poder col·locar després la gent dins del mercat laboral, amb les millors condicions. És a dir, s'ha definit un model i un servei molt poc adaptat a les necessitats que té avui dia la nostra realitat, s'ha definit un servei, on hi ha una escassíssima participació dels agents socials en la definició de les polítiques formatives ocupacionals.

Cal fer formació i, evidentment, cal fer-la amb recursos, i aquesta és una de les exigències que reiteradament hem anat posant sobre la taula, i més quan part d'aquests recursos vénen de fons europeus, fons europeus que, per altra part, estan avui en dia en tot un debat i tot un seguit de qüestionaments. Creiem que es compleix un tràmit, que cal fer això, es fa i es fa, diguéssim, fins i tot més com un element d'estímul a l'activitat formativa d'algunes empreses que no pas complint l'objectiu per al qual tindrien d'estar destinats. Dubtem, doncs, de l'eficàcia de la declaració, però, sobretot dubtem de l'adequat control i gestió d'aquests recursos.

Hem estat acompanyats, en aquest legislatura, en tot el que afecta la formació ocupacional –ho deia aquest matí– de reiterats escàndols: judicis, querelles, conflictes, fundacions i empreses; el senyor Fidel Pallerols, que sembla com un abonat a la formació ocupacional. És a dir, hi ha una reiterada acumulació de casos i de conflictes que qüestionen tot el que afecta la formació ocupacional.

Però, amb tot, per mi –i això ho vaig fer en l'anterior debat–, sapiguem que això és greu, que això caldrà resoldre-ho, que aquí caldrà depurar responsabilitats, que caldrà veure-ho legalment; la justícia haurà de dirimir si hi ha actes penals o delictius en aquestes qüestions. El que més em preocupa, i ho deia –hi insisteixo– en l'anterior debat, és que aquí s'està construint o s'ha construït un sistema pervers, contaminat, amb la gestió d'aquests fons de formació ocupacional. De ben segur que tot el que afecta les subvencions dels fons de la formació ocupacional és avui dia la xarxa més difosa, més capillar i més generalitzada d'irregularitats. I això, de veritat, que al final, aquí, prendrem mal tots plegats. I fins i tot quan vostès presentaven mocions a l'anterior debat, s'evidencia això. I jo crec que, a més, ens convé a tots, i més a aquests que fem oposició, ser ben clars en aquestes qüestions.

No pot ser edificar i construir un sistema de formació ocupacional que estigui basat que cada u pugui fer el que vulgui. Des de la petita irregularitat d'aquell en què s'inscriuen quinze per a un curs, durant deu dies, però al final l'acaben vuit, però en factura quinze: el gran frau; d'aquells que utilitzen la formació ocupacional per poder finançar part del seu pressupost ordinari, a aquells que d'això en fan una espècie de loteria. Així no podem anar. Això està afectant massa institucions, això està afectant massa entitats, i amb això s'estan malmetent, hi insisteixo, uns recursos bàsics per complir un objectiu de primer ordre per al país.

I això no tan sols passa perquè manca control, perquè hi ha una incapacitat per controlar aquests fets; això passa perquè vostès han volgut. Jo et permeto que tu ho facis malament, jo et permeto a tu la irregularitat i, a canvi, la llei del silenci; tots callats. I on anirem així? De què serveix que tots ho fem malament? Que qui més qui menys hagi de callar perquè uns puguin fer molt més i altres molt menys? De què serveix? O vostès això ho canvien, o vostès això ho modifiquen..., la llàstima és que ara ja no queda temps. I només no queda temps, sinó que, a sobre, s'evidencia també que vostès no han tingut voluntat per fer-ho.

Senyor conseller, senyors de la majoria, els ho dic amb tota sinceritat: com va la formació ocupacional, no ens va bé, però no ens va bé perquè no només no compleix els seus objectius, sinó que –hi insisteixo– no ens va bé perquè és un element, tal com està dissenyada, tal com s'està construint, i tal com es gestiona, de contaminació moral del país. Que afecta massa gent, i on sembla que hi ha una espècie d'autocomplaença de: «Bé, ja que s'ha fet sempre així, i ho fem tots així, fot-li!» I això, de veritat, hi insisteixo, no pot ser, cal aturar-ho. Però també –i amb això acabaria– vostès ja han demostrat el que volen fer i han sabut fer, i, segurament, poder canviar i poder modificar aquesta situació, poder, realment, reorientar les qüestions de la formació ocupacional amb els objectius que es reclamen, i poder dissenyar un model construït des de la transparència i el rigor, serà un dels grans arguments que podran justificar a Catalunya la necessitat d'un canvi, d'una nova majoria i, evidentment, de noves polítiques en aquesta qüestió. I, evidentment, utilitzarem aquest gran argument per poder justificar aquest canvi.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. A continuació, els grups que no han presentat esmenes poden intervenir per fixar la seva posició. En primer lloc, pel Grup Mixt, el diputat senyor Salvador Morera.

El Sr. Morera i Tanyà

Gràcies, senyor president. Bé, de nou aquest Ple del Parlament té l'oportunitat de debatre sobre la formació ocupacional a Catalunya. A nosaltres ens agradaria que la situació, el moment i les característiques, doncs, fossin, probablement o de forma radical, diferents a les actuals. Però, sigui com sigui, el que sí que és evident és allò que dèiem tots plegats, però alguns grups en

concrets, quan va haver-hi el debat en aquest Parlament sobre l'ocupació, ja fa uns quants mesos, que moltes coses haurien de canviar en aquest país i, especialment, en el Departament de Treball, pel que fa a un canvi, jo diria, molt important, en l'enfocament que es dona a la formació ocupacional.

Nosaltres estem molt d'acord amb molts aspectes de la Moció que planteja el Grup Socialista, principalment, els dos apartats últims, el que fa referència al sistema de la gestió de la formació ocupacional, que jo diria que probablement és el tema que a hores d'ara preocupa més, i la configuració definitiva del Servei Català de l'Ocupació.

Bé, nosaltres no estem d'acord –i ho hem manifestat en més una d'ocasió– amb la forma com s'està portant a terme la gestió de la formació ocupacional a Catalunya, i especialment la gestió dels fons europeus. Jo ja he dit en més d'una ocasió que un té la impressió que la formació ocupacional, o, en tot cas, les característiques, i, en concret, les dimensions que ha anat adquirint darrerament la formació ocupacional, no respon a allò que hauria de respondre, sense cap mena de dubte, que és fer front a les necessitats d'ocupació a Catalunya, sinó que un té la impressió que a partir d'uns recursos molt importants de la Unió Europea es fan les coses, diguem, atenent bàsicament a aquest fet, a partir de poder disposar d'aquests recursos importants, i llavors, doncs, un veu que molts dels cursos que s'imparteixen i, sobretot, les característiques d'aquests cursos, amb el nombre d'alumnes que assisteixen o que hi ha d'assistir, etcètera, doncs, un té la impressió que, cada vegada, en segons quins apartats, més ens allunyem de les necessitats reals de l'ocupació a Catalunya, que no pas d'altres qüestions que haurien de ser, en tot cas, les fonamentals.

Nosaltres compartim això; no compartim altres coses que s'han dit, en aquest cas, pel Grup Socialista. Potser, en algun cas, amb un to una mica catastròfic –si se'm permet– el Grup d'Iniciativa per Catalunya, però, com he dit, sí que compartim preocupació perquè algunes notícies que van apareixent fan que, precisament, doncs, mostrem el nostre neguit en aquesta qüestió.

Nosaltres votarem favorablement el que és la Moció en si, el que nosaltres entenem que és la part important, com he dit, aquests dos punts, els últims punts de la Moció, perquè em sembla que objectivament són coses que s'han de millorar substancialment, però, en tot cas, ens agradaria fer dues puntualitzacions. És veritat –i se n'ha parlat molt poc– que l'execució del Pla d'ocupació a Catalunya s'està portant a terme, i un també té la impressió que, a vegades, des d'algun grup de l'oposició es vol anar més de pressa del que realment es pot atenent a les necessitats del Pla, i, per tant, ens sembla que si tots plegats vam demanar que es posés en marxa un pla per a l'ocupació a Catalunya, en el debat que vam tenir aquí en aquest Parlament sobre l'ocupació, ens sembla a nosaltres que hem de ser curosos amb segons quines coses es diuen i, sobretot, tenint en compte la temporalitat de les propostes que s'han d'anar plantejant. I, per tant, que s'ha de deixar un cert marge de maniobra en el Govern, en aquest sentit, perquè algunes de les coses –i algunes importants–, doncs,

seria..., no seria bo negar-ho perquè entenem que són parts importants del Pla de l'ocupació i, sobretot, la voluntat que es vagi mantenint el consens en aquells apartats que són fonamentals en aquest Pla d'ocupació.

I quant al primer punt, jo ja ho he dit en privat al diputat del Grup Socialista i a d'altres diputats que hem parlat d'aquesta Moció, jo ja fa algun temps que el nostre Grup va decidir, en genèric, doncs, tenir una postura molt clara pel que feia als temes de la reprovació, i més pel que fa al fet que s'acostin cada vegada més unes eleccions. Nosaltres entenem que les reprovacions, que en alguns casos poden tenir raó de ser, amb les característiques actuals, tenint en compte que tenim les eleccions relativament a prop, i tenint en compte que en molts sectors de la vida parlamentària s'ha anat donant peu a reprovacions d'una forma –jo diria– continuada, ens sembla que, si més no, no és un sistema, des del punt de vista, diguem-ne, parlamentari, el més adequat.

Ara, això no treu que observem amb preocupació com s'actua en formació ocupacional, i en aquells casos concrets on hi ha irregularitats, sembla que clares, el que hem fet nosaltres –i el senyor Rañé ho sap– és que amb les persones que s'han posat en contacte amb nosaltres, que bàsicament a la zona de Girona ha estat un tema –jo diria– reiteratiu a la premsa, doncs, nosaltres el que hem fet és animar-los que presentin les denúncies corresponents allà, en tot cas, on pertoca, i que en el cas que es demostrï que hi ha hagut aquestes irregularitats s'haurà d'actuar en conseqüència. Però això, s'haurà de fer, en tot cas, quan toqui, i no avançar segons quins plantejaments.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Ridao.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, la primera constatació a l'hora de posicionar el nostre Grup Parlamentari en relació amb aquesta Moció del Grup Socialista i del diputat senyor Rañé, és una constatació que ja han fet, també, altres oradors que m'han precedit en l'ús de la paraula. I és que l'aparició pública de noves irregularitats i de nous escàndols per part d'algunes empreses dedicades a la formació ocupacional indica que es va tancar absolutament en fals el debat monogràfic que sobre aquesta mateixa matèria vam realitzar fa alguns mesos en aquesta cambra.

Aleshores, en aquell debat es va posar de relleu, es va fer evident que l'abús dels fons destinats a formació ocupacional, que eren utilitzats per a finalitats amb afany de lucre o per a finançament encobert de partits polítics era una pràctica habitual, especialment, pel que fa als partits o a algun dels partits que forma part de la coalició que dona suport al Govern. Vull recordar que des d'aquesta mateixa tribuna, aleshores, el diputat company, Josep Hugué, ja va defensar i, de fet, va demostrar que, de fet, aquesta no és una pràctica insòlita,

sinó que, fins i tot, és una pràctica que no és únicament patrimoni, en aquest cas, d'un únic partit polític, sinó també d'algun altre partit, d'alguna altra força política que en el passat va controlar també el Departament de Treball, i, en aquest cas, un ministeri de treball, i tota l'àrea del Ministeri de Treball, a tot plaer.

En ocasió d'aquell debat, el conseller ens va prometre –i així consta en el *Diari de Sessions*– desvetllar nous casos i nous episodis que havien d'il·lustrar aquesta convicció que va manifestar en el seu moment el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, però, de fet, encara, a hores d'ara, estem esperant aquesta informació. Potser, perquè amb la tècnica del ventilador que podríem haver engegat tots plegats, encara s'haurien perdut més posicions de privilegi. Llavors, uns mesos després ens trobem que persisteix la vella i coneguda mala olor sobre la formació ocupacional.

I vull dir, ara i aquí des d'aquesta tribuna, que, per exemple, no es pot tolerar i no es poden permetre algunes situacions, com, per exemple, les que s'han produït a la demarcació de Girona, el cas conegut d'Agullana, el cas de la mateixa ciutat de Girona, el cas de Ripoll.

Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, com a resultes del passat debat, al qual m'he referit, i amb un cert ànim constructiu que va presidir la nostra intervenció en aquell moment, va presentar ja una extensa moció que, per cert, va ser una moció que va ser aprovada, bàsicament, en els trets més fonamentals, i que volia ser una aposta, com he dit, constructiva, pel que fa a la millora, pel que fa al control, pel que fa a la transparència i l'eficiència de la formació ocupacional. Si ara, però, mesos després, hem de tornar, hem de reiterar aquest mateix debat i hem de discutir exactament el mateix, això ens indica que no s'ha complert aquella Mocció, i, per tant, que ens trobem, una vegada més, en una situació de menysteniment d'aquest Parlament i d'incompliment dels seus mandats.

Per aquestes raons, per tant, la Mocció presentada pel Grup Parlamentari Socialista i pel diputat senyor Rañé mereixerà el suport del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, especialment pel que fa a l'apartat primer de la mateixa Mocció, que és la reprovació al Departament de Treball. Perquè –hi insisteixo–, a diferència de l'anterior debat, on el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana es va abstenir –i ho va fer per donar un cert marge de confiança, en aquest cas, al Govern en aquella línia constructiva que va presidir la nostra intervenció–, ara és evident que ja no ho podem tornar a fer.

Malgrat tot, tot i coincidir en alguns punts i en alguns apartats concrets del segon punt d'aquesta Mocció, en canvi, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana s'abstindrà pel que fa a la totalitat del segon punt i, a més, ho farà per dues raons. La primera, perquè ens sembla que és una certa reiteració, és una repetició, de fet, amb relació a altres aspectes que ja plantejaven mocions aprovades per aquest Parlament, especialment, també a instància del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana fa alguns mesos i creiem que el que caldria és una compareixença del conseller en l'àmbit de la Comissió de Política Social per donar comptes del

compliment d'aquella Mocció i no una altra moció reiterativa. I la segona raó és perquè no compartim, de fet, alguns dels criteris que proposa el diputat senyor Rañé, del Grup Socialista, en la seva Mocció, que, de fet, per nosaltres, podria constituir o podria significar, o comportar, el fet que la formació ocupacional passés del foc a les brases.

Per aquestes raons –ho reitero–, senyor president, senyores i senyors diputats, que el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana donarà suport al primer punt pel que fa a la reprovació de la política del Departament de Treball en matèria de formació ocupacional i s'abstindrà en el segon punt de la Mocció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula el diputat senyor Ignasi Oleart.

El Sr. Oleart i Comellas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Mocció presentada pel senyor Rañé, en representació del Grup Socialista al Parlament, com tots sabem, té dues parts diferenciades: una d'elles, que és la reprovació, i la segona, una quantitat de propostes que ell fa amb relació a la millora dels serveis d'ocupació a Catalunya.

La veritat és que, la seva intervenció, crec que s'ha centrat, bàsicament, en el que es podria considerar reprovació i no en el que podríem considerar propostes positives per al tema. Avui, baixant cap al Parlament, recordava que al meu poble, durant la Quaresma, fem la passió i, dintre de l'horari de la passió, hi ha un moment en què es condemna Jesucrist i hi ha un personatge, que és Pilat, que, en comptes de dir sí o no d'una forma clara i pública, es renta les mans. I jo pensava que avui, nosaltres, el Grup Popular, en el tema de la reprovació, no ens podíem rentar les mans, no podíem fer com Pilat; ens havíem de significar. I li hem de dir, senyor conseller, que el Grup Popular ha sigut un dels grups d'aquest Parlament que més, doncs, ha donat suport a la seva política del Departament. Crec que això és públic i notori, ens ha costat algunes crítiques, però totes les decisions en aquesta vida comporten actituds positives o crítiques positives o negatives, i nosaltres ho hem fet des del convenciment que, en general, la política del Departament era una política a què es podia, doncs, donar suport.

Avui ens trobem aquí, amb una reprovació, una reprovació que, sens dubte, per nosaltres, està presentada, com ja hi estem acostumats en els passats plens, entenem, perquè hi ha un clima preelectoral, hi ha unes eleccions autonòmiques per al final de l'any –jo crec que seran més cap a final d'any que a la tardor, per alguna raó especial–, però considerem que aquesta reprovació d'avui no està ja amb relació a la seva gestió i a la gestió del Departament –i, concretament, a les polítiques de formació ocupacional–, sinó perquè hi ha eleccions i convé ja obrir l'artilleria i començar, doncs, a tirar; en fi, a utilitzar els canons en contra del Govern de torn. Nosaltres, senyores i senyors diputats, amb

7834

aquest punt primer d'aquesta Moció, no hi estem d'acord; nosaltres no donarem suport a la reprovació que ha demanat el Partit Socialista. (*Remor de veus.*)

Quant al segon punt de la Moció, jo diria que el Grup Socialista, proposant d'aquesta Moció, no ha tingut cap interès a negociar cada un dels punts d'aquesta Moció. A nosaltres, evidentment, no se'ns ha donat cap oportunitat, però el més greu de tot això és que Convergència i Unió, el Grup que dóna suport al Govern, tampoc ha tingut cap desig de fer una negociació d'aquesta Moció, perquè ho podia haver fet, com tots sabem, via esmena a la Moció i no ho ha fet. Per tant, em sembla que s'ha produït aquí una, doncs, posició de sords, en què un demanava una cosa i no volia parlar-ne i l'altre no hi sentia però tampoc volia parlar-ne.

Nosaltres, senyor conseller, li hem de dir que no estem satisfets amb alguna de les coses que passen a la Conselleria de Treball, i li hem de remarcar que no s'ha complert encara la unificació del Servei Català de Col·locació i les oficines de treball de la Generalitat, encara que hi ha un compromís que s'acabava el 31 de desembre de 1998. Aquest és un acord del Parlament; vostès, evidentment, tenen les seves justificacions tècniques, estan intentant arreglar el tema, però ens sembla que no hi ha, doncs, l'interès, no hi ha la «premura» per arribar que els nostres serveis catalans de col·locació siguin uns serveis eficaços, siguin uns serveis que millorin la situació laboral dels nostres treballadors. En relació amb la formació ocupacional, com vostè sap perfectament, estem realitzant una sèrie d'investigacions en el mateix edifici de la Conselleria, intentant veure els expedients més importants que van ser objecte de discussió, en el seu moment, en aquesta mateixa cambra.

Jo crec que la Conselleria de Treball ha de procurar millorar els seus serveis, hem de procurar que aquesta taxa del 9% d'aturats que té Catalunya baixi encara més; hem de ser l'exemple de la resta de l'Estat, com ho som en altres coses, i en aquesta crec que també ho hem de ser. I jo li diria, senyor conseller, que, per a les pròximes convocatòries o per a les pròximes adjudicacions de subvencions de formació ocupacional, tinguéssim molta cura a fer-ho en aquests col·lectius de dones que es troben amb especial dificultat a l'hora de rebre una formació que els permeti trobar un treball adequat.

Senyor conseller, li hem sentit dir –i queixar-se– que no solament la Generalitat té responsabilitat en el control dels fons de formació ocupacional, sinó que també la tenen els ajuntaments, i crec que hi ha hagut alguna crítica d'algun ajuntament del color o governat pel Partit Socialista. Jo diria que, si és així, vostè té l'obligació de treure's la careta i explicar què és el que passa amb aquests ajuntaments, si vostè té aquesta informació. (*Remor de veus.*) Crec que també seria importantíssim que, si, efectivament, algun funcionari de la Conselleria té responsabilitat amb relació als fons d'ocupació, vostè prengué les mesures necessàries perquè es depurin aquestes responsabilitats.

Senyor conseller, jo crec que vostè –com ha dit– es vol acomiadar en aquesta legislatura d'aquest càrrec que ha

desenvolupat durant molts anys; jo crec que, majoritàriament, aquests anys, amb eficàcia. Esperem que aquest final pugui ser honrós per a vostè i, sobretot, que deixi un camí obert al pròxim conseller de Treball de la Generalitat, que jo no sé si serà de Convergència i Unió, però, en tot cas, ha de ser que el pròxim trobi una millor herència perquè aquesta és l'obligació dels governants.

Per tot això, senyores i senyors diputats, encara que n'hi ha hagut algun que no ha estat amb gaire atenció, nosaltres votarem «no» al primer punt de l'ordre del dia i no donarem suport al segon punt de la Moció.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Enric Millo, per un temps màxim de deu minuts.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, a mi m'ha produït, personalment, una satisfacció, que ha durat molt pocs segons, la introducció que ha fet el diputat Rañé en la presentació de la seva Moció; dic «satisfacció» perquè ha començat dient una cosa que m'ha semblat molt assenyada, que és que no estava fent una moció de reprovació de les persones i que estava fent una moció de reprovació de les polítiques, que, de fet, aquest és el text de la Moció que es presenta, no?: reprovació –almenys, en el seu primer punt– de la política del Departament de Treball en matèria de formació ocupacional. Dic que la satisfacció se m'ha produït durant molt pocs segons perquè, acte seguit, ha començat a parlar que hi ha persones dintre d'aquest Departament que no volen fer el control que estan obligats a fer en funció de les seves responsabilitats, en tant que funcionaris de la Generalitat de Catalunya, i, a més a més, també ha dit i ha firmat aquí que existeix la connivència entre persones –repeteixo altra vegada la paraula «persones» en el primer lloc i en el segon lloc– d'aquest mateix Departament, que han col·laborat en la modificació de dades i que, per tant, s'estaria produint aquí un acte de criminalitat. Per tant, començar presentant aquesta Moció dient que no va contra les persones i, acte seguit, utilitzar la paraula «persones» dues vegades per imputar actes delictius que no han estat encara demostrats ni jutjats, em sembla que no s'adiu amb la responsabilitat que s'hauria de tenir en aquesta cambra.

Dit això, també vull fer un petit comentari –molt breu–, abans d'entrar en el contingut de la Moció, respecte a aquesta afirmació, que comparteixo i que ha fet el senyor Guillot en la seva intervenció, també, a l'hora de presentar la seva esmena d'addició, quan ha dit que a ningú escapa la importància de la formació ocupacional. És una afirmació que ell sap perfectament, perquè n'hem parlat moltes vegades, que compartim. Però, en canvi, tot i dir això i mentre sap que s'està complint el Pacte per a l'ocupació de Catalunya, que es va signar en aquest país, doncs, fa afirmacions que jo entenc que només es poden fer o que es poden entendre des

d'una certa ignorància del que està passant i no pas des de la mala fe, que jo, personalment, no li atribueixo en cap cas, no? Però fer afirmacions com dient que hi ha una desadequació, una manca de cohesió entre l'oferta i la demanda, entre el que es fa des de la formació i el que necessiten les empreses, o parlar de manca de control reiterada, d'una deficient reinserció laboral, quan la realitat, demostrada i explicada reiteradament –i aquí sí que estic parlant de la veritat– en aquesta cambra –i en Comissió de Política Social n'és una altra–, doncs, penso que tampoc s'adiu amb la responsabilitat que ens hauria d'ocupar a l'hora d'abordar temes tan seriosos com aquest, no? I, per tant, aquí, doncs, vostè parla de reiterada acumulació de conflictes que estan sota investigació i està parlant que s'està fent una contaminació moral del país, quan jo em preguntaria, sincerament, qui està fent aquesta contaminació moral del país: si les persones que estan treballant fent la seva feina correctament o aquelles que insisteixen a posar de manifest fets suposadament delictius? Que no es preocupi ningú, que, si es demostra que és així, actuaran amb tota la contundència tots aquells estaments i institucions que ho hagin de fer.

Dit això, evidentment, començar una moció parlant d'una reprovació, al meu entendre, és un mal començament, perquè entenc que, un tema tan important com aquest, l'hauríem d'abordar amb actitud positiva per buscar solucions i poder, doncs, parlar de propostes conjuntes per avançar –conjuntament, també– en el model de la formació ocupacional. Vostès, en aquest part de la Moció, en què fan una sèrie de propostes que entenc que no tenen cap interès ni cap voluntat de negociar, de fet, a nosaltres ens hauria agradat poder, doncs, negociar i avançar conjuntament per aquest camí, no? I deixin-me fer, només, uns brevíssims comentaris, no?

Per exemple, quan vostè explica, doncs, en el primer punt d'aquest segon punt de l'apartat, en aquest primer aspecte, que les oficines de treball de la Generalitat, doncs, s'haurien de potenciar. Evidentment, s'han de potenciar i així ho està fent el Govern de la Generalitat; evidentment que està disposat el Govern a millorar-ne la seva eficàcia; ja no són les oficines d'abans; ja no són les oficines de tramitació de l'atur tal com les coneixia la gent quan això estava en mans de l'Inem i, sobretot, com a conseqüència dels resultats que se'n va obtenir durant l'època de govern del Partit Socialista, no? Són un altre tipus d'oficines en aquests moments i, evidentment, hi ha voluntat de reforçar i potenciar les seves funcions, competències, recursos, formació del personal, etcètera. I aquí també vull fer referència als acords del Pacte per a l'ocupació, a partir del qual, doncs, s'està fent tota la unificació de les oficines amb el Servei Català de Col·locació, i també, en compliment d'aquest pacte, s'ha publicat ja el Decret que ha permès la creació del Consell de Direcció del Servei Públic d'Ocupació, que estableix aquest servei públic que està integrat per tota la sèrie de funcions que vostès coneixen i que ara no m'estendré a esmentar perquè són, doncs, degudament conegudes per tots vostès.

S'ha treballat, també, intensament per aconseguir la unificació dels instruments d'intermediació en el mer-

cat laboral de Catalunya; s'hi està treballant, amb especial dedicació per part del personal de les Oficines de Treball de la Generalitat i, per tant, també, del Servei Català de Col·locació, amb la superació progressiva d'importantes dificultats tècniques que s'han trobat en el camí, però caldrà continuar treballant per tal d'assumir aquest nivell d'eficàcia que tots volem.

També parlen vostès de derogar l'Ordre del 20 d'octubre del 97, que és l'ordre que sustenta la normativa que articula les subvencions del 99. És absurd, no té sentit, més quan, a més a més, s'han produït millores importants en la publicació de la normativa d'aquest any i, quant a aquestes millores, em refereixo concretament a aquelles que fan referència a tot el que són els criteris de control i criteris a tenir en compte a l'hora de la resolució, com són, per exemple: el nivell d'execució dels centres col·laboradors l'any anterior; el nivell d'inserció en funció del territori, dels col·lectius i de l'especialitat, a què vostè abans feia referència; el nivell de col·laboració amb el Servei Català de Col·locació –molt important!–; els tipus de col·lectius a qui van adreçades les actuacions, donant prioritats als col·lectius establerts en l'article 2 de l'Ordre de 20 d'octubre del 97, que fa referència a tots aquells col·lectius amb especials dificultats d'inserció laboral, que també seria una llista llarga d'explicar, però que vostès poden trobar publicats en aquestes ordres; a les necessitats de contractació no cobertes en el sector d'activitat en el territori corresponent; a la correspondència amb els nous jaciments d'ocupació i a la programació de pràctiques en aquelles especialitats en què, ateses les seves característiques, es consideri un element important vers la inserció.

També, vostès fan referència a modificar el sistema de la gestió de la formació ocupacional i modificar-lo pel que fa referència als criteris, parlant especialment del territori, dels col·lectius amb especials dificultats i de les necessitats de les empreses. Home, no es pot dir que no es tinguin en compte aquests criteris. De fet, la normativa, que no m'estenc a llegir, és perfectament comprovable que es dedica especialment a aquests criteris, tot i que, òbviament, es pot millorar: tota obra humana és millorable, però no pas amb l'actitud amb què vostès aborden aquesta Moció.

També ens hauria agradat negociar alguns aspectes en aquest tema, tenint en compte, a més a més, que hi ha unes atribucions del nou Consell de Direcció del Servei Públic d'Ocupació, ja constituït, que serà operatiu a partir del mes que ve, quan es farà la seva primera reunió de treball, en què es començarà a aplicar tot allò que són funcions d'aquest Consell, i m'agradaria fins i tot comentar perquè, si no, semblaria que aquest Consell de Direcció s'ha creat només per fer bonic i, en canvi, és un acord dels agents socials que em penso que val la pena respectar.

Funcions del Consell de Direcció del Servei Públic d'Ocupació, del qual –ho recordo– formen part els agents socials del nostre país: debatre i aprovar el Pla d'ocupació de Catalunya; conèixer els recursos econòmics destinats al Servei Públic d'Ocupació i informar-ne amb caràcter previ; aprovar els criteris d'actuació dels programes a desenvolupar per part del Servei Públic d'Ocupació; realitzar el seguiment i l'avaluació del

7836

Servei Públic d'Ocupació; intermediació, orientació, foment de l'ocupació, formació ocupacional i auto-empresa; informar prèviament dels projectes a presentar als fons de la Unió Europea; debatre els criteris de distribució de recursos i altres funcions que li puguin ser atribuïdes. Home, no poques funcions, les que haurà de desenvolupar aquest Consell de Direcció del Servei Públic d'Ocupació, que, com vostès saben, va ser un acord molt important assolit a través del Pacte per a l'ocupació de Catalunya.

I, finalment, també en aquell quart punt, vostès parlen de crear el Servei Català d'Ocupació com a òrgan de direcció i gestió de les polítiques d'ocupació i, dintre d'elles, de la formació ocupacional. No em vull estendre tampoc en aquest punt perquè n'hem parlat en aquesta cambra, n'hem parlat a la Comissió de Política Social i vostès també saben perfectament que en el Pacte per a l'Ocupació hi ha una clàusula transitòria, la 7.3, que explica perfectament en quines condicions i en quins terminis es pot arribar a la creació d'un organisme amb capacitat pròpia de gestió d'aquests programes i amb personalitat jurídica pròpia, si es produeixen uns determinats fets que queden especificats en aquesta clàusula transitòria. Per tant, no tenen sentit, com he dit al començament, aquestes qüestions –almenys, plantejades tal com les han vostès plantejat.

Però la realitat és que, tant el Grup Socialista presentant la Moció com Iniciativa presentant l'esmena, no han presentat aquesta Moció per negociar, sinó que ho han fet, doncs, amb l'interès claríssim de defensar una reprovació que, al nostre entendre, no té sentit. No té sentit perquè una reprovació és un aspecte negatiu que té una voluntat molt clara, que és condemnar una política com a dolenta, i entenem que aquesta política del Departament de Treball, almenys el nostre Grup Parlamentari així ho entén, en matèria de formació ocupacional no es pot condemnar com a dolenta, si més no, a la vista dels resultats obtinguts els darrers anys en termes de creació d'ocupació i reducció de les taxes d'atur al nostre país. L'honorable conseller ja ho va explicar a bastament en la seva intervenció en la interpellació pel que fa referència al model de la formació ocupacional i també, a més a més, són conegudes de tots vostès les dades que fan referència, doncs, als indicadors d'ocupació, a la creació d'ocupació, a l'atur..., i n'hem parlat moltes vegades en aquest Ple i no m'hi voldria estendre.

En canvi, sí que voldria dedicar uns segons, encara que sigui, a llegir una part del contingut d'un document arribat fa tan sols una setmana a Catalunya i que ve directament de la Unitat Administradora del Fons Social Europeu, que penso que és important tenir-lo en compte, ateses algunes de les afirmacions que s'han fet en aquest Ple sense tenir-ne cap prova ni cap condemna definitiva. I aquesta carta, que està enviada al Departament de Treball i que ve del Ministeri de Treball, trama des de la Unitat Administradora, diu el següent –llegiré textualment alguns dels paràgrafs en la lletra amb què està redactada, no?: «La Unidad Administra-

dora...»

Em permet tan sols trenta segons, president, per acabar d'això? Aniré directament, tan sols, al paràgraf que em

sembla que és més adequat, si em permeten tan sols trenta segons: «La Unidad Administradora, a petición de la Dirección General Quinta de la Comisión Europea, efectuó un control con el objetivo de analizar los sistemas y procedimientos de homologación de centros y programación de cursos; se emitió informe y de los análisis se deduce que existe un sistema y unos procedimientos regulares de homologación de centros y programación de cursos, y cabe destacar que inciden con especial relevancia en las relaciones de los centros con el mundo de la empresa», etcètera. Parla dels mecanismes de control... No m'allargaré...

El president

Acabi, acabi.

El Sr. Millo i Rocher

Però, en canvi, sí que acaba la carta dient que «al no haberse detectado como resultado de la actuación ningún hecho cualificable de presunta irregularidad o anomalía en los sistemas y procedimientos de homologación de centros y programación, no emitió informe provisional a cursar a la Dirección General de Empleo en trámite de alegaciones, sino que procedió a enviarle para su conocimiento copia del informe único remitido a los servicios de la Comisión. Por todo ello, esta Dirección General estima que la actuación de la UAFSE, la Unidad Administradora, en este sentido, está concluida».

Per tant, senyores i senyors diputats, aquí hi ha dos camins a l'hora de treballar en el marc de la política d'ocupació.

El president

Acabi...

El Sr. Millo i Rocher

Un és el camí de la negociació; l'altre és el camí de la confrontació. Vostès han optat pel segon camí, el de la confrontació, i, en aquest camí, a nosaltres no ens hi trobaran mai sota cap condició.

Per aquest motiu, votarem en contra d'aquesta Moció.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el diputat senyor Rañé. El Reglament marca per cinc minuts.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyors consellers del Govern, jo, en primer lloc, voldria deixar paleses dues situacions que s'han produït. Aquest Grup, per dir-ho col·loquialment, ha portat a mercat la seva proposta i hi ha hagut algú que ha vingut amb voluntat de comprar, de negociar, d'acceptar-ho, i hi ha altres grups que han vingut a intentar imposar determinades esmenes. Han condicionat –legítim– la negociació a la retirada d'un tronc central, que era que nosaltres renunciéssim a la reprovació; per tant,

ja han vingut amb aquest farcell i això ha impossibilitat l'acord.

Malgrat això, permetin-me, en tot cas –per no haver de fer-ho en un torn de contradiccions–, que contesti, quan s'ha dit que ho hi ha hagut voluntat de negociar, que no han estat aquests dos dies que hem tingut voluntat de negociar; el seu conseller sap perfectament que, des del mes de novembre del 98, el mes de desembre del 98, aquest Partit va estar intentant negociar una reforma del funcionament amb el Departament; no és ara que hi ha l'escàndol, és abans que vam mantenir aquestes negociacions amb el Departament; per tant, voluntat de negociar, tota i al seu moment; no ara i condicionant-la.

Haig d'agrair als grups que s'han posicionat a favor de la reprovació el seu posicionament –valgui la redundància, no trobava una altra paraula– i haig d'agrair en especial a Iniciativa que ens plantegi aquesta esmena. I dic que ens plantegi aquesta esmena perquè és veritat que, des que vam fer la interpel·lació fins a aquest moment, hi ha un element afegit que en el nostre text no era present; en el nostre text basàvem la reprovació en la idea de la falta d'adequació de la formació ocupacional a les necessitats de les persones, de les empreses, dels territoris, i, senzillament, posàvem el tema de l'objectivitat i la transparència com una proposta en positiu –en les quals sí que creiem, i si algú creu que nosaltres, quan posem les coses en el paper, és per fer bonic, s'equivoca. És tot un disseny global en què la reprovació juga un paper però també allò altre. Per tant, agraïem i agraïm que es plantegin i s'afegeixin elements d'objectivitat i transparència. Objectivitat que és bona mantenir, fins i tot quan es parla, perquè en aquest món hi ha més persones que el conseller; ho dic perquè, quan nosaltres diem que no fem una reprovació de la persona, del conseller, això no ens impossibilita per parlar d'altres persones que en cap cas són funcionaris. De totes les persones que hem dit no hem anomenat cap funcionari, hem plantejat persones amb responsabilitats, però no funcionaris de carrera, no personal que hagi entrat a l'Administració per un concurs-oposició; mai hem parlat de funcionaris; hem parlat d'empresaris, hem parlat de persones contractades per l'Administració en base a empreses, però no hem parlat de funcionaris. Per tant...

El president

Senyor diputat, ceneixi's al tema de pronunciar-se sobre les esmenes. (*Remor de veus.*)

El Sr. Rañé i Blasco

Per tant, senyor president, l'objectivitat i la transparència volen dir que es clarifiquin les relacions i és en aquest sentit que considerem força adient el que ens

planteja el senyor diputat i el Grup d'Iniciativa. Li deia al president que volia utilitzar aquest torn –i és veritat– per no haver de demanar un torn de contradiccions en determinades coses. En tot cas, si considera que no haig d'utilitzar aquest torn per al torn de contradiccions, després demanaria el torn de contradiccions. (*Remor de veus.*) Era per economia de temps per a tots els diputats i diputades. Però, en tot cas –ho repeteixo–, aquí hi ha una situació en què l'objectivitat i la transparència són elements bàsics; avui dia, no se'ns pot dir que esperem que el Parlament hagi d'esperar a resolucions judicials; estem plantejant una reprovació que ha d'incorporar, també, la necessitat de posicionar-se pels criteris d'objectivitat i transparència en la gestió i és amb aquesta objectivitat i transparència –i no amb tràmits judicials, amb posicionaments polítics d'aquest Parlament– com podem avançar políticament i podem desdramatitzar aquesta situació. Si es vol un altre tema, si es vol esperar als jutjats, equivoquin-se com vulguin, però nosaltres acceptem l'esmena perquè el que planteja és que, a més a més que la gestió de formació ocupacional no ha respost als interessos de les empreses, dels aturats, de les aturades i dels territoris, a més a més, està ferida per la seva falta d'objectivitat i transparència en la distribució dels fons.

Per això, acceptem l'esmena que ens planteja el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Acabat el debat, procedirem a la votació de la Moció. De les intervencions que hi ha hagut, ja es desprèn una doble votació de moment, llevat que es demanin més votacions separades, que són el punt 1 i el punt 2, per separat. Hi ha alguna petició més de votació separada? No?

Doncs, iniciem la votació. Primer, votarem el punt 1.

Iniciem la votació.

Aquest punt 1 de la Moció ha sigut refusat per 41 vots a favor, 66 en contra i 2 abstencions.

Seguidament, votarem el punt 2 de la Moció.

Iniciem la votació.

Aquest segon punt de la Moció també ha sigut refusat, per 36 vots a favor, 55 en contra i 17 abstencions.

I, havent acabat l'ordre del dia d'aquest Ple, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dues del migdia.